Registered No. M. 120.

ओं·

JNÂNA BODHINI

A TAMIL MAGAZINE AND REVIEW

DEVOTED MAINLY TO

LITERATURE, SCIENCE, PHILOSOPHY & RELIGION

EDITORS:

M. S. PURNALINGAM PILLAI, B.A.

V. G. SURYANARAYANA SASTRI, B.A.

Vol. V. No. 12.—July 1902.

CONTENTS.

PAGE.

Indian Loyalty.................... Editors.................... 441

Auvaiyar.............................. C. Subrahmanya Chariar, B.A., L.T.... 445

The Light of Truth of Tirukkovaiyar Sri la Sri Sendinatha Aiyar.. 455

The Anniversary of the Madura Tamil Sangam N. Balarama Aiyar... 462

Ramayana Ṡa'ram.................... C. Muttaiya Mudaliar...... 464

Seeking after a Doctor............. V. G. Suryanarayana Sastriar, B.A.... 466

A Bouquet of Good Thoughts..... N. V. Sundararaja Aiyar, B.A., L.T.... 468

A Study of Mativánan.............. V. S. Shanmukham Pillai, B.A.... 472

REVIEWS OF BOOKS.................................... 477

EDITORIAL NOTES 479

Madras:

THOMPSON AND CO.,

33, POPHAM'S BROADWAY.

1902.

JNANA BODHINI

Terms of Subscription.

Annual Subscription including postage Rs.... 2 8 0

N.B.—The year begins with August, and subscriptions are not accepted for broken periods. New subscribers joining in the course of the year, will as far as possible, be supplied with the back numbers of the current volume.

TO ADVERTISERS.

The Jnana Bodhini affords the best and cheapest medium for advertising. It reaches all classes of people and commands the largest monthly circulation. Rate per page per insertion Rs. 5 Apply to Messrs. Thompson & Co., Publishers, Broadway, Madras.

All literary contributions and books for Review and business letters, &c., should be addressed to T. A. Swaminatha Aiyar, Manager, The "Jnana Bodhini" Office, Black Town, Madras. All remittances should be made payable to Messrs. Thompson & Co., Publishers of "Jnana Bodhini," Broadway, Madras.

அறிக்கை.

காரியஸ்தர்கள் தேவை.

"ஞானபோதினி"ப் பத்திரிகையைப் பலவிடங்களில் பரவச்செய்து சந்தாதார்கள் சேகரித்து அனுப்பக்கூடிய காரியஸ்தர்களுக்குத் தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும். விவரந் தெரியவேண்டுவோர் "ஞானபோதினி" மானேஜருக்கு எழுதிக்கொள்க.

கோயமுத்தூர் இலாகாவுக்கு மகா-ள-ா-ஸ்ரீ சோமசுந்தர முதலியாரவர்களைக் காரியஸ்தராக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

(மானேஜர்.)

புதிய நூல்கள்.

1. ரூபாவதி ...	1	0	0
2. கலாவதி ...	1	8	0
ஷை கலிகோ ...	1	12	0
3. சரசாங்கி ...	1	0	0
4. சுகுணசுகேசர் ...	0	8	0
ஷை கலிகோ ...	1	0	0
5. தசரதன் தவறு ...	0	4	0
ஷை கலிகோ ...	0	8	0
6. மதிவாணன் ...	0	8	0
7. நாடக வியல் ...	0	8	0
8. தனிப்பாசுரத்தொகை	0	4	0
ஷை கலிகோ ...	0	8	0
ஷை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன் ...	1	0	0
9. பாவலர் விருந்து (முதல் நாள்) ...	0	8	0
ஷை கலிகோ ...	1	0	0
10. தாமரை நாண்மலர் ..	0	6	0
ஷை கலிகோ ...	0	12	0
11. வித்தியாரண்ய நகரம்.	0	8	0
12. நன்றியறியா மகன் ..	0	8	0
13. பாரத ஸாரம் (முதற் பாகம் ...	0	10	0
இரண்டாம் பாகம் ...	0	9	0
14. வர்ண வைத்திய சாஸ்திரம் ...	0	8	0
15. மச்சபுராணம் (செய்யுள்) கலிகோ ...	2	8	0
16. திருமுல்லைவாயிற்புராணம் (கலிகோ) ...	0	10	0
ஷை (மார்பில்) ...	0	8	0
17. செய்யுட்கோவை (கலிகோ) ...	0	13	0
ஷை மார்பில் ...	0	10	0
18. விவேக விளக்கம் ...	0	4	0
19. வாசகத்திரட்டு ...	0	10	0
20. நகைப்பைத்தியம் (முதற்பாகம்) ...	0	8	0
ஷை (இரண்டாம்பாகம்)	0	8	0
21. ஸ்ரீராமாநுஜ சரிதம்.	0	8	0
22. ஔவைகுறள் மூலம்.	0	2	0

இந்நூல்களெல்லாம் சென்னை **ஆரியன் புக் டெபோவிலும், தாம்ஸன் கம்பெனியாரிடத்திலும்,** அகப்படும்.

ஞானபோதினி

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்—திருக்குறள்.

சம்புடம் V. } 1902ஆம் ஜூலைமீ { புத்தகம் 12.

விஷயங்கள்.

	பக்கம்.
இந்தியர் இராஜபக்தி:—பத்திராதிபர் ...	441
ஔவையார்.—சித்தூர்-சுப்பிரமணியாசாரியர், பி. ஏ., எல். டி.	445
திருக்கோவையாருண்மைவிளக்கம்:—ஸ்ரீலஸ்ரீ செந்திநாதைய ரவர்கள்...	455
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வருடோற்சவம்:—ந. பலராமையர் ...	462
இராமாயண ஸாரம்:—செய்யூர் - முத்தைய முதலியார் ...	464
பண்டித நாட்டம்:—வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார். பி. ஏ....	466
செம்பொருட் பூங்கோத்து:—நா. வெ. சுந்தரராஜ ஐயர், பி. ஏ., எல். டி...	468
மதிவாணனாராய்ச்சி:—வ. சு. சண்முகம் பிள்ளை, பி. ஏ. ...	472
புத்தகக் குறிப்புக்கள்:— ...	477
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்:— ...	479

பத்திராதிபர்.—{ எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம்பிள்ளை, பி. ஏ.
வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.

சென்னை:
தாம்ஸன் கம்பெனியார்
பதிப்பித்தது.

1902

வருஷ சந்தா ரூ. 2—8—0. சஞ்சிகை ரூ. 0—4—0.

ஞானபோதினி

சம்புடம் V. } 1902ஞு ஜூலைமீ { புத்தகம் 12

INDIAN LOYALTY.

இந்தியர் இராஜபக்தி.

நம் இந்தியாவில் முற்காலங்களிலிருந்த மாந்தரனைவரும் அவ்வக்காலங்களி லிருந்த அரசர்களிடத்திற் பக்தியுடையரா யொழுகினார்கள். இவ்வுண்மை அக்காலத்து இயற்றப்பெற்று இப்பொழுது நாமெல்லாம் படித்துணரத்தக்க பெருமை சான்ற காப்பியங்களான் இனிதறியப்படும். மாந்தரது அகவிருளாகிய அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் கல்வியும், உலகத்திலுள்ள புறவிருளை நீக்குஞ் சூரியனும், மாந்தர்க்கு அநீதியாகிய காரிருளை நீக்குங் காவலனும் ஆகிய இம்மூவரும் மக்கட்கு மூன்று கண்கள்; அக்கண்களுள் முதற்கண் காவலனும், இரண்டாங்கண் கல்வியும், மூன்றுங்கண் சூரியனுமென நூல்கள் வகைப்படுத்தோதின.

> "கண்ணெனப் படுவ மூன்று காவலன் கல்வி காமர்
> விண்ணினைச் சுழல வோடும் வெய்யவ னென்னும் பேர
> வெண்ணினுட் டலைக்கண் வைத்த கண்ணஃ தில்லை யாயின்
> மண்ணினுக் கிருளை நீக்கும் வகைபிறி தில்லை மன்னே"

என்று நன்கெடுத்தோதினார் சூளாமணியுடைய தோலாமொழித்தேவர்.

வைத்தியன் மக்களது உடலொன்றையே தனது மருந்துகளானுஞ் சிகிச்சைகளானுங் காக்கவல்லன்; நியாயவக்தாவோ மாந்தரது பொருளொன்றையே தனது சட்ட வுணர்ச்சியானும் நியாயநூற் பயிற்சியானும் யுக்திகளானும் பாதுகாக்கவல்லன்; குருவோ மனிதரது ஆன்மாவொன்றையே தனது வன்மையான் மலபந்தத்தினின்

னும் நீத்துக் காக்கவல்லன். மக்களது உடல் பொருளாவி மூன்றையுந் தனித்தனி முறையே பாதுகாக்கவல்லார் வைத்தியனும் நியாயவக்தாவும் குருவுமென்ப தேற்பட்டதே யொழிய இவை மூன்றையும் ஒருங்கே காக்கவல்லார் அவரென்ப தேற்படவில்லை. அவர் இவை யனைத்தையு மொருங்கே காக்கவும் வல்லரல்லர். மற்று யாவரே அவ்வாறு காக்கவல்லா ரெனில், அரசனே. தன்னானுந் தன் பரிசனத்தானும் பகைவரானும் மக்கட்கு இடுக்கண் நேராதவாறு அவரது உடல் பொருள்களைக் காத்தும், மக்களது சாதிகுலாசாரங்கட்கும், சமய சாஸ்திர வொழுக்கங்கட்கும் பழுது வாராதவாறு அவரது ஆவியைப் பாதுகாத்தும் வருதலான் வேந்தனே மாந்தரது உடல் பொருளாவி மூன்றையு மொருங்கே காக்கவல்லன்.

" மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தா
லூனமிகு பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
லானபய மைந்துந்தீர்த் தறங்காப்பா னல்லனோ ?''

என்றார் பெரியபுராணமுடைய சேக்கிழார் சுவாமிகள். இதனானே மன்னவன் மாந்தரது உடல் பொருள்கள் காக்குமாறு பெற்றாம்.

" அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்''

என்றார் திருக்குறளுடைய தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார். இன்னும்,

''மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்புங்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்''

என்றார் மணிமேகலையுடைய மதுரைக் கூலவாணிகன் சாத்தனார். இவற்றினானே யரசன் மக்களது ஆவியைப் பாதுகாக்குமாறு பெற்றாம்.

மேற்கூறியாங்குத் தன் கீழிருக்குங் குடிகளைப் பாதுகாக்குங் கோமானை மறக்கவு மொண்ணுமோ ? கடவுளிடத்துப் பக்தியுடையராதல் போலக் காவலனிடத்தும் மக்கள் பக்தியுடைய ராவரன்றே.

''உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி
கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்''

என்றார் சீவகசிந்தாமணியுடைய திருத்தக்கதேவரும்.

மேற்கூறியவாறு அரசனுக்குங் குடிகளுக்குமுள்ள விஷயத்தினை நன்குணர்ந்தவராகிய நம் இந்தியர்கள் தம்மன்னவர் ஜாதியினாலும் சமயத்தினாலும் வேறுபட்டவராயினும் அன்னார்க்கடங்கி அவரதாணை வழியொழுகும் இராஜபக்தர்கள். 'வல்லான் வகுத்ததே வாய்க் கால்' என்றிருந்த முற்காலங்களிலேயே நம் இந்தியர் நிலைமை இற்றென்றால், எளியரும் வலியரும் வேறுபாடின்றி ஒரு தன்மை யராய்ப் பாராட்டி நடத்தப்படும் நடுவுநிலைமையும் நீதியும்வாய்ந்த நம் ஆங்கில வரசாட்சிக்காலத்தில் நம் இந்தியர்களிடத்தில் இராஜபக்திக் குறைவு எங்ஙனம் ஏற்படும்? ஒருநாளும் ஏற்படாதென்பது திண்ணம்.

பாஷை, நடையுடை, ஜாதி, சமயம், நிறம் முதலிய பலவாற்றானும் வேறுபட்டமையின் இந்தியரும் ஆங்கிலரும் தொடக்கத்தில் ஒருவரை யொருவர் நன்குணராது இருவர்க்கும் வேற்றுமை யுணர்ச்சி யேற்படுவதாயிற்று. வரவர ஆங்கிலபாஷை இந்தியருட் பரவுவதாயிற்று; மேற்புலவாணரது நடையுடைகளும் ஓராற்றாற் பின் பற்றப் படுவனவாயின. ஆகவே நம் இந்தியர்க்கும் ஆங்கிலர்க்கு முள்ள வேற்றுமையுணர்ச்சி குன்றி ஒற்றுமையுணர்ச்சி மிகுந்து கொண்டே வருகின்றது. அஃதாவது முன்னையினும் இப்போழ்தத்து இராஜபக்தி மிகவும் வளர்ந்து வருகின்றது.

இவை யனைத்திற்கும் அறிகுறியாய் நம் விஜயைமகாராணியார் காலஞ் சென்றபோது நம் இந்தியர்கள் எய்திய துக்கத்திற்கோரள வுண்டோ? தாயிழந்த புனிற்றிளங் கன்றெனக் கதறினர். மற்று மகாராணியாரது மூத்த புதல்வரும் அரசுரிமை வாய்ந்தவருமாகிய எட்வர்ட் வள்ளலார் சிங்காதன மேறினமைகேட்டு நம் இந்தியரனை வரும் பேரானந்தக் கடலினுள் திளைத்து விளையாடினர். இது போலவே நம்முடைய சக்கிரவர்த்தியாரது முடிசூட்டுக் கொண் டாட்டத்தி னிமித்தம், அக்காட்சியை நேரேகாண வேட்டுச்சீமை சென்றவரும், பரிசில் கொடுக்கச் சன்னத்தரானவரும், அன்னதானம் செய்ய வேட்டவரும், பாடல்பாடுநரும், கடவுளைத் துதிப்ப வரும், அவ்வானந்தத்தி னறிகுறியாக நாடகமாட விரும்பியவருமா யிருந்தனர். இவ்வாறு நம்மவர் இராஜபக்தி தலைக்கிளர்ந்தோங்கி வெளிப்பட்டுலவும் அமயத்து, 'அரசர்க்கு உடம்பு செவ்வையில்லை

யாதலின் முடிசூட்டுக் கொண்டாட்டம் இது போழ்து நிறுத்திவைக் கப்பட்டது' என்று இடிவிழுந்தாற்போல்வதோர் செய்திகேட்டு நம் இந்தியா முழுவதும் நடுங்கிக் கலங்கஞரெய்திற்று. அங்ஙனம் மனந்தளர்ந்த நம் இந்தியராவார் வாளாதிராது உடனே தேவாலயஞ் சென்று மன்னவர் பெயராற் பூஜைசெய்வதும், அர்ச்சனை புரிவதும், சோதிடர்பாற் சென்று கேட்பதும், பத்திரிகைகளில் தந்திச் சமா சாரங்களைப் பார்ப்பதுமா யிருந்தனர்.

பின்னர்ப் பத்திரிகைகளும் அரசரது சௌக்கிய நிலையைப்பற்றி நற்செய்திகள் சொல்லிவரவே எம்மவர் மனங்களெல்லாஞ் சிறிது ஆறுவனவாயின. 'அரசர் முற்றிலும் சௌக்கியமே; பட்டாபிஷே கோற்சவம் அடுத்த மதியில் நிகழும்' என்ற செய்திகேட்டு, மூங்கை யானன் பேச்சுவன்மை பெற்றெனக் களிகூர்வே மாயினேம். கூடிய விரைவினில் நம் எட்வர்ட் மன்னவருக்குப் பட்டாபிஷேகம் நிகழ்ந்து நம் இந்திய ரனைவர்க்கும் இன்பம் பயப்பதாக.

இனி இராஜபக்தி நிரம்பிய நம்மவர்மேல் இராஜ விசுவாசக் குறைவு காண்பதாக வாய்ப்பறையறைந்து திரியுஞ் சில போலிமாக்க ளது வெருட்டுரை நம் இந்தியரை யச்சுறுத்தும் வலியிலவாய்க் கழியு மென்க. இந்தியரது ஆக்கமுஞ் சிறப்புங்கண்டு பொறாமை கொண்ட புல்லறிவாளர் சிலர் பொய்க்கதைகள் புனைந்துகூறி நம் இந்தியர் மீது அரசாட்சியார் கொண்டுள நல்லெண்ணத்தை மாற்றுவான் புக் கனர். புக்குமென்? அவரது கருத்துக் கைகூடாது போகவே வாய்பிளந் தேகினர்.

"அரசனுங் குடிகளு மம்ம வேறல
ருரைசெயி னுயிருலா முடல மாவரால்."—மதிவாணன்.

பத்திராதிபர்.

THE LIGHT OF TRUTH OF TIRUKKOVAIYAR.

திருக்கோவையா ருண்மை விளக்கம்.

[436-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.]

இது கொண்டே ஸ்ரீமாணிக்க வாசக சுவாமிகள் "கழுநீர் மலரிவள் யான தன்கண் மருவிப்பிரியாக் - கொழுநீர் நறப்பருகும் பெருநீர்மை யளிகுலமே" என்னுஞ் செய்யுட் பாகத்தால் அப்பொருளை விளக்கியருளினர். திருக்கோவையார் உரையாசிரியர் எழுதிய பொருளே நோக்குங்கால் நாயகியைச் செங்கழுநீர்ப் புட்பமாகவும் தான் அச்செங்கழுநீர் மலரின் தேனைப்பருகும் வண்டாகவும் சிறப்பித்துச் சொல்லியதாகவும் பெறப்படும். இங்கே தேனுடியைந்த செங்கழுநீர்ப் புட்பமென்னும் உபமானத்துக்கு உபமேயமாய் நின்றவர் நாயகியே யாம். அம்மலர்த்தேனைப் பருகும் வண்டாகிய உபமானத்துக்கு உபமேயமாய் நின்றவன் நாயகனேயாம் என்க. இதனால் மேலே உரைக்கப்பட்ட துகளறு போதச் செய்யுட் கருத்தையும் இத்திருக்கோவையார்ச் செய்யுட்பாகக் கருத்தையும் பொருத்திப் பார்க்குங்கால், இச்செய்யுளிலே சொல்லப்பட்ட தேனுற்ற செங்கழுநீரை யொத்த நாயகியே பரம சுகானந்த சிவபரம் பொருளெனவும், அந்நாயகியே (ஆன்ம) லாபம் எனப்படும் பேறும் எனவும், அந்நாயகியே பரமசுகம் எனப்படும் இன்ப சுகம் எனவும், அந்நாயகியே (சர்க்கரை) இரசம்போன்றவளாம் எனவும், பின்னர் அம்மலர்த்தேனை ஒத்த சிவானந்தத்தை அனுபவிக்கும் வண்டை ஒத்த நாயகனே ஆன்மா எனவும், அந்நாயகனே பெறுவான் எனவும், அந்நாயகனே இன்பசுகத்தைப் பெறுபவன் எனவும், அந்நாயகனே நாவைப்போன்றவன் எனவும் அறியப்படுதலால், திருக்கோவையாருண்மை இயற்றிய ஞானசாரியர் சித்தாந்த சாஸ்திரங்களுக்கு இயையத் திருக்கோவையாரில் நாயகியுற்ற விடமெல்லாஞ் சிவமெனக் குறிப்புப் பொருள் கொள்ளல்வேண்டும் என்றும், நாயகனுற்ற விடமெல்லாம் ஆன்மா எனப் பொருள் கோடல்வேண்டும் எனவும் எழுதியது முற்றும் உறுதியாகிய வாய்மையேயாம். திருக்கோவையாரிலே போந்த கருத்துப் பின்னரும் துகளறு போதச் செய்யுள் ஒன்றால் வலியுறுத்தப்படும், அது வருமாறு:—

நின்றபர மானந்த நேரே யனுபவித்திங்
கொன்றுபட வுள்ளுருகி யோவாம—லென்று
மதுவுண்ட வண்டுபோன் மாளாச் சுகத்தைப்
புதிருண் டிருந்துவிடிப் போது.

பரமானந்தம் என்றது சிவத்தையும் அதனை அனுபவிப்பவன் ஆன்மா எனவும் இவ்விரண்டுக்கும் உபமானங்களாக முறையே போந்தமை மதுவும் மதுவை யுண்ட வண்டுமாம் எனவும் இச்செய்யுளால் அறியப்படுகின்றது.

(க) சிவஞானபோதம் பத்தாஞ்சூத்திரத்திலே சிவபெருமானிடத்து ஆன்மா ஏகனாகி நிற்கும் என்னும் அதிகரணக் கருத்தைக் கொண்டு நடந்த "நானவன்" என்றற்றொடக்கத்த திருவெண்பாவிலே "நானெனவொன், றில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத், தில்லென்று தானா மிறை" என அருளப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் "யான் (ஆன்மா) என்றொருமுதல் காணப்படுமோ தில்லை என உணர்ந்து முழுவதுந்தானே (சிவமே) எனக் காணுந் தெளிவுடையோரைத் தனது (சிவனது) திருவடி வியாபகத்துள் அடங்கி நிற்கச் செய்து அவ்வாறே யாவன் முதல்வன்" என்பது பொருளென விளக்கினார் திராவிட சிவஞான போத பாஷ்ய கர்த்தாவாகிய சிவஞான சுவாமிகள். இப்பொழிப்புரையினால் திருவடி வியாபகம் என்றது சிவவியாபகம் என்பதும், அவ்வியாபகத்துள் அடங்கினவன் ஆன்மா என்பதும் கொள்ளப்படுகின்றன. "சொற்பா லமுதிவள்" என்றற்றொடக்கத்த திருக்கோவையார்த் திருச்செய்யுளால் மேலே போந்த உண்மை புலப்படுகின்றது. அத்திருக்கோவைச் செய்யுளின் பொருள் விளக்கிய உரையாசிரியர் "நல்வினைத் தெய்வமிவளைக் கள்வின்கட் கூட்ட அமுதமும் அதன்கட் கரந்துநின்ற சுவையுமென்ன என்னெஞ்சம் இவள் கண்ணே ஒடுங்க யானென்பதோர் தன்மை காணாதொழிய இருவர் உள்ளங்களும் ஒருவேமாமாறு கரப்ப ஒருவேமாகிய ஏகாந்தத்தின்கட் பிறந்த புணர்ச்சிப் பேரின்பவெள்ளம் யாவரான் அறியப்படும் என்று மகிழ்ந்துரைத்தான்" என்று உரைத்த உரையினால், ஒடுங்கினவன் நாயகன் என்பதும் ஒடுங்கப்பெற்றவள் நாயகி என்பதும் பெறப்படும். படவே, சிவஞானபோத சாஸ்திரக்கருத்தை இசைத்துப் பார்க்குங்கால், "இவள் நெஞ்சம்" என்று கோவையிற் பேசப்பட்டது சிவஞானபோதத்துச் சிவவியாபகத்தைக் குறித்தென்வும், இவள் நெஞ்சமாகிய சிவவிபாகத்துள் ஒருவேம் எனும்படி அடங்கி நின்றவன் ஆன்மா எனவும் அறியப்படுதலால், திருக்கோவையாருண்மை இயற்றிய ஞானாசாரியர் கருத்தினாலே பெண்பாற்பட இவளென்று திருக்கோவையிற் சுட்டப்பட்டது நாயகிப் பாலதாம் சிவத்தை என்பதும் ஆண்பாற்பட "யான்" "இவன்" எனப் பேசப்பட்டன நாயகனாகிய ஆன்மாவை என்பதும் வெள்ளிடை மலைபோல விளங்கிக் கிடக்கின்றன. அமுதமும் அதன்சுவையும் குணிகுணபாவத்தால் அபேதமாயிருக்குமாறு போல, அவை சிவ ஆன்மாக்களின் அபேத நிலையை விளக்க எழுந்தனவன்றிப் பிறிதொன்றற்கன்றாம். "யான்" என்றதனாற் சீவனே குறிக்கப்பட்டதெனிற் சீவன் சிவத்துக்குக் குணமாய் விடுவான். இஃது அவசித்தாந்தமாகும். திருவொற்றியூர்த் தேவாரத்திலே ஸ்ரீவாகீசர் தம்மை நாயகியாகவும் சிவபெருமானை நாயகராகவுங் கொண்டு அருளிய திருச்செய்யுளிலே தம்முடைய நெஞ்சம் சிவத்திலே ஒடுங்குவதாம் என மேலே போந்த சிவஞான போதம் திருக்கோவையார் என்பவற்றின் கருத்துக்கிசையத் "தன்னுகத் தென்னக மொடுங்கும் வண்ணம்" என்று காட்டியருளினார். ஈண்

டுத் "தன்னுகம்" என்றதனுற் பரமாகிய சிவவியாபகமும் "என்னுகம்" என்றமையால் அபரமாகிய ஆன்மாவின் வியாபகமும் கொள்ளப்படும். தன்னுகத்து=இவள் (நாயகியாகிய சிவத்தின்) கண்ணே ; என்னுக மொடுங்க= என்னெஞ்சம் (ஆன்மாவாகிய தலைவனுடைய நெஞ்சம்) ஒடுங்க என்று திருக்கோவையார்க்கிணங்கத் தேவாரம் பொருள் படுத்தப்பட்டமை காண்க. தேவாரத்தில் நாயகன் எனப்பட்டவர் திருக்கோவையாரில் நாயகி எனப்பட்டார் எனவும், தேவாரத்து நாயகி எனப்பட்டவள் திருக்கோவையாரில் நாயகன் எனப்பட்டான் எனவுங்கொண்டு பொருள் முடிக்கப்படும்.

(௧0) சிவஞான போதம் பதினோராஞ் சூத்திரம் முதலாம் அதிகரணத்து "ஏகமாய் நின்றே" என்றற்றொடக்கத்த வெண்பாவிலே

ஏகமாய் நின்றே யிணையடிக ளொன்றுணரப்
போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினன்

என்றுள்ள திருவெண்பாப் பாகத்துக்குச் சிவஞான சுவாமிகள் பொருள் செய்யுமிடத்து, "முதல்வனைச் (சிவத்தை) சார்ந்தவழி அவ்வண்ணமேயாய் ஒரு நெறிப்பட்ட ஆன்மா அவனோடு (சிவத்தோடு) ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று அவனது (சிவனது) அடியிணைகளை உணரவே நான் (சிவம்) அவ்வான்மாவுக்குப் பரபோகமாய் மேன்மேல் விளைகின்ற பொலிவுடையனவன்" என்று அருளி இணையடிகளை (சிவபெருமானுடைய இணையடிகளை) உணருந்தோறும் (சிவபோகம் மேன்மேல் விளைதலுக்குப் பிரமாணமாகத் திருக்கோவையாரின் "புணர்ந்தாற் புணருந்தோறும் பெரும்போகம் பின்னும் புதிதாய், மணந்தாழ் புரிகுழலாளல்குல் போல வளர்கின்றதே" என்னுந் திருச்செய்யுளைப் படித்துக் காட்டினர். இக்கோவைக்குப் பொருள் செய்த உரையாசிரியர் இக்கொடியிடை "தோளைக் கூடினலும் கூடுந்தோறும் பெரிதாகிய இன்பம் முன்புபோலப் பின்னும் புதிதாய் மணந்தங்கிய சுருண்ட குழலையுடையாளது அல்குல்போல வளராநின்றது" என்றார். சிவஞான போதத்திலே சிவபெருமானுடைய இணையடிகள் எனப்பட்டன திருக்கோவையாரிலே கொடியிடை தோள் எனப்பட்டன. இத்திருச்செய்யுள் தலைவன் கூற்றுமாதலின் நாயகனே நாயகியைப் புணர்ந்து பெரிதாம் இன்பத்தைப் பெற்றான் என்பது பெறப்படுதலால், சிவஞானபோதத்திற் சிவன் இணையடிகளை உணர்ந்தவனுகச் சொல்லப்பட்ட ஆன்மா திருக்கோவையாரிலே கொடியிடை தோளைப் புணர்ந்த, நாயகனும் ஆன்மாவாகின்றான். ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் "சிவன்றிரடோள் கூடுவேன் கூடி முயங்கிமயங்கி நின்றுடுவேன்" என்று திருவாசகம் வாயிலாக உரைத்தருளிய வாக்கினல் ஆன்மாவே "சிவனுடையதோளைப்" புணர்ந்தானுக (கூடினனுக) அறியப்படுகின்றது. திருக்கோவையாரிலே கொடியிடைதோள் என்று விதந்துரைக்கப்பட்டது சிவனே என்றுணருமாறு திருவாசகத்திலே சிவன்றிரடோள் என்று புலப்படுத்தப்பட்டது. ஆகவே

சிவபிரான் திருக்கோவையாரில் நாயகி என்று பெறப்படுமாறு கொடியிடை தோள் என்றும், சிவஞானபோதத்திலே சிவன் இணையடிகள் எனவும் சிவ ஞானபோதத்தினும் திருவாசகத்தினும் திருக்கோவையாரினும் அச்சிவத்தைக் கூடினனாக (புணர்ந்தவனாக)ச் சொல்லப்பட்டவன் தலைவனாகிய ஆன்மாவாம் என்க. இனி ஸ்ரீவாகீசரது "எங்கள் பிரானை யுணராதாருணர் வென்னே" எனவும், "பூசனைப் புணரிற் புணர்வாயதோர் நேசனை" எனவும் வரும் அநேக பிரமாணங்களாற் சிவபெருமானே நாயகி முறையினும் ஆன்மாவே நாயகன் முறையினும் நின்றாராம் என ஞானாசாரியர் எழுதிய குறிப்புப்பொருள் சிவ ஞானபோதம் சிவஞான சுவாமிகள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருநாவுக் கரசு நாயனார் முதலிய எல்லோர்க்கும் இசைய ஒப்பமுடிந்தபக்ஷமாகும். இத் திருக்கோவையாரின் கருத்துத் திருவாவடுதுறைக் கச்சியப்ப முனிவர் செய்த திருத்தணிகைப்புராணத்து "ஆயுந்தோறும்" என்றற்றொடக்கத்த செய்யு ளிலே காணப்படுகின்ற 'தேங்குழனிற் றேயுந்தொறுந் தொறு நேராதவின் பஞ் சுரந்திடுமே" என்னும் பாகத்தினால் உணரப்படும். ஈண்டுத் தேங்குழல் எனப்பட்டது திருக்கோவையாரிலே கொடியிடை தோள் எனப்பட்டது என்றோர்ந்துகொள்க. வடமொழியினும் தென்மொழியிலும் போந்த கந்த புராணத்து வள்ளியம்மையார் கலியாணம் ஞானார்த்தங்களை ஆங்காங்குத் தொனிக்கக்காட்டாது கதாரூபமாகச் செல்வதாக, திருத்தணிகைப் புராணம் திருக்கோவையார்க் களவியலையே தொடர்ந்து பாடப்பட்டமையால் திருக் கோவையார்க்குச் சாற்றப்பட்ட குறிப்புப்பொருளே சுப்பிரமணியர் வள்ளி நாயகியார் மாட்டும் கொள்ளப்படும்.

(கக) சிவபெருமானை உயிராயும் ஆன்மாவை அச்சிவபெருமானுக்கு உட லாயுங் கொள்ளவேண்டும் என்ற கருத்தினாற் சிவப்பிரகாசம் "தானே யண் டர்நாயகனா மேனியானது" எனச் சொல்லப்பட்டது. இதனால் ஆன்மா உடல் என்பதும் அவ்வுடலுக்கு உயிராயுள்ளது சிவம் என்பதும் பெறப்பட்டு, "ஆத னமும் ஆதனியும்" ஆன்மாவும் சிவமுமென்பது கொள்ளப்பட்டது. இக்கருத் துக்கொண்டே உய்யவந்த நாயனார் "ஆதனமும் ஆதனியுமாய் நிறைந்து" என்றுரைத் தருளினர். இச்சித்தாந்த சாஸ்திரப்பொருள் ஸ்ரீமாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய "சீரியலாவியும் யாக்கையு மென்னச்சி றந்தமையாற், காரியல்வாட்கண்ணி யெண்ணகலார்" என்னும் செய்யுட் பாகத்தினால் அறியப்படும். எங்ஙனமெனில், காவலர் (நாயகர்) உடம்பும் உயிரும்போல ஒருவரை ஒருவர் இன்றியமையாமையால் இவள் கருத்தை (நாயகிகருத்தை)க் கடவார் என்று பொருள் படலால் என்க. உரையாசிரியர் ஆவியை நாயகிக்கும் யாக்கையை நாயகனுக்கும் முறையே உவமையாக் கூறி, ஆவியையும் உடலையும் இடத்து நிகழ்பொருளும் இடமுமாய் இயையும் என் றும் கூறினர். இக்கோவைப் பொருளைச் சாஸ்திரக்கருத்தோடு பொருத்திப் பார்க்குங்கால் நாயகனாகிய ஆன்மாவே உடல் எனவும், நாயகியாகிய சிவமே

உயிர் எனவும் உணரற்பாற்று. இதனால் ஞானசாரியர் எழுதிய குறிப்பர்த்தம் பொருந்துமாற்றை எவரும் அறியாது விடார்.

(கஉ) குருரூப சிவத்தியானம் இதயத்தில் உளதாம்; அவர் திருவடி நெஞ்சினன்றிச் சென்னியிலும் உளதாம் என்னும் கருத்தினால் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனர் "சிந்தையிடையார் தலையின் மிசையார்" என்று தேவாரத்திலும், உய்யவந்த தேவநாயனர் "சிந்தையினுள்ளு மென் சென்னியிலுஞ்சேர வந்தவாவாழ்கவென் றுந்தீபற" என்று திருவுந்தியாரினும் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்கள். இக்கருத்தை யடக்கி மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் "சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாக மெனச்செழும்பூண், மலைமலிமார்பி னுதைப்பத்தந் தான்றலை" என்ற செய்யுட் பாகத்தாற் சூசிப்பித்தருளினர். யான் (நாயகி) தன் (நாயகன்) மார்பகத்து (நெஞ்சகத்து) மிதிப்ப, அவன் (தலைமகன்) அவள் (நாயகியின்) காலைத்தன்றலைமேல் ஏற்றுக்கொண்டான் என்பது மேலைச்செய்யுட்பாகத்தின் கருத்தாகும். இச்சாஸ்திரக் கருத்தையும் திருக்கோவையார்க் கருத்லதயும் தழுவியே "ஆனந்தங் குருவடியே பேணல்" என ஞானர்த்தம் கூறியருளினர்.

(கரு) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் "நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்தி" எனவும், "நாயிற்கடையா நாயேனை நயந்து நீயே யாட்கொண்டாய்" எனவும் திருவாசகத்திற் றம்மை நாயெனக் குறிப்பிட்டதற்கியையப் பின்னர்த் திருக்கோவையாரிலும் "நாயினிடத்துள்ள நன்மையுமில்லாத என்னை (நாயகனை) நல்ல தொண்டாகக் கொண்ட தீயிடத்து நிறம் போலும் நிறத்தையுடையவன்" என்னும் பொருள்பட "நாய்வயினுள்ள குணமுமில்லேனை நற்றொண்டு கொண்ட தீவயின்மேனியன்" என்று கூறியருளினர். இக்கூற்றுத் தலைவனதாமாதலில் நாயிடத்துள்ள குணமும் இல்லாதவன் என்றமையால் திருவாசகப் பொருளால் ஈண்டு நாயகனே (ஆன்மாவே) குறிக்கப்பட்டான் என்க.

(கசா) "மறவாத மனத்தகத்து மன்னினனை" எனவும், "நினைக்கு நெஞ்சினுள்ளார்" எனவும், "நினைவோரை நினைவோன்றன்னை" எனவும் "தன்னை முன்ன நினைக்கத் தருவான்" எனவும், "தெள்ளத் தேறித் தெளிந்து தித்திப்பதோருள்ளத் தேறலமுதவொளிவெளி" எனவும், "சிந்திப்பரியன சிந்திப்பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன் முந்திப்பொழிவன" எனவும் "நானேலுன்னடியே நினைந்தே னினைத்தலுமே யூனரிவ்வுடலம் புகுந்தாயெ னெண் சுடரே" எனவும், "கலந்தபின் பிரிவதில்லை" எனவும் போந்த தேவார சுருதிகளுக்குப் பொருத்தமுற, யான் (நாயகன்) தன்னை (நாயகியை) நினையாது வேறொன்றன்மேல் உள்ளத்தைச் செலுத்தும் வழியுந்தானென்னை நினைந்து ஒருகாலும் பிரியாது என்னுள்ளம் புகாநின்றான், அவ்வாறன்றி யான் (நாயகன்) தன்னை (நாயகியை) நினையுந்தோறும் உயர்ந்த விடத்தினின்

றும் பள்ளத்திற்புகும் புனலை யொத்துத் தடைப்பரியளாய் என் மனத்தின்கண் வரும் முறைமைய ளாகாநின்றாள். அதனாற் பிரிந்தீண்டிருத்தல் அரிதுபோலும்" என்ற கருத்தை யடக்கி மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் "கள்ளம் புகு நெஞ்சர் காணாவிறையுறை காழியன்னா, ளுள்ளம் புகுமொருகாற் பிரியா துள்ளியுள்ளுதொறும், பள்ளம் புகும்புனல் போன்றகத் தேவரும் பான்மை யளே" எனக் கூறியருளினர். இது தலைமகன் கூற்றாமாதலின், ஆன்மாவே ஈண்டு நாயகனாகவும் சிவமே நாயகியாகவும் கொள்ளப்பட்டமை காண்க. தலைவியே ஆன்மா எனில் முன்னர்ப்போந்த திராவிட சுருதிகளோடு மாறுண்டு சிவமே ஆன்மாவை நாயகமாகக் கொண்டதாய் முடிந்து அவசித்தாந்தமாகும்.

(கரு) சிற்றம்பலநாடி சுவாமிகள்.

(கலித்துறை.)

ஆனந்த மேசெவி யம்புயத் தாளிணை யங்கைகளு
மானந்த மேதிருக் கண்ணுஞ்செவ் வாயருண் மேனியெல்லா
மானந்த மேயருட் சிற்றம் பலவ நருட்பொருளு
மானந்த மேயவன் றில்லையுங் காழியு மானந்தமே.

சிவானந்தபோகச் செல்வர்களுக்கு எங்கும் சிவானந்தம் பிரியாது தோன்றும் என்று மேலே சொல்லிய செய்யுளின் கருத்துப் முன்னர்ப்போதரும் திருக்கோவையார்ச் செய்யுளாலும் அறியப்படும். அதுவருமாறு :—

சேணுந் திகழ்மதிற் சிற்றம் பலவன்றெண் ணீர்க்கடனஞ்
சூணுந் திருத்து மொருவன் றிருத்து முலகினெல்லாங்
காணுந் திசைதொறுங் கார்க்கய லுஞ்செங் கனியொடுபைம்
பூணும் புணர்முலை யுங்கொண்டு தோன்றுமொர் பூங்கொடியே.

"காணுந் திசைதோறும் கயலையும் வில்லையும் சிவந்த கனியையும் முலையையுங் கொண்டு ஒரு பூங்கொடி (நாயகி) தோன்றாநின்றதெனை நாயகியினது உருவை நினைந்தமை" என்பது ஆசிரியர் விளக்கிய பொழிப்புரையினால் மேலுரைத்த செய்யுளின் கருத்துப் புலப்படும். இதுகொண்டே ஞானசாரியர் தமது திருக்கோவையா ருண்மையிற் "பிரியுமிட மெல்லாஞ் சிவமேகண்டது" என்று உண்மை யுரைத்தருளினர்.

(கசு) "தேவியங் கண்டிகழ் மேனியன் சிற்றம் பலத்தெழுது, மோவியங் கண்டன்ன வொண்ணுதலாள்" எனவும், "கவலங்கொள் பேய்த்தொகை பாய்தரக்காட்டிடை யாட்டுவந்த, தவலங்கிலாச் சிவன்றில்லை யன்னாய்" எனவும், "வேயாது செப்பினடைத்துத் தமிவைகும் வீயினனன்ன, தீயாடி சிற்றம்பல மனையாள்" எனவும், "புரமன்றயரப் பொருப்பு வில்லேந்திப் புத்

தேளிர்நாப்பட், சிரமன் றயனைச் சென்றோன்றில்லைச் சிற்றம்பல மனையாள்" எனவும், "மாலித்தனை யறியாமறையோனுறை யம்பலமே, போலித்திருந்துத லாள்" எனவும், "பாயும்விடையோன் புலியூரனைய வென்பாவை" எனவும், "பறந்திருந்தும்பர்ப்பதைப்பப்படரும் புரங்கரப்பச், சிறந்தெரியாடி தென்றில்லையன்னாள்" எனவும், "வெண்மாமதி சின்றொளிருஞ்சடை முடியோன்புலியூரன்ன வொண்ணுதல்" எனவும், "சோத்துன்னடிய மென்றோரைக்குழுமித்தொல்வானவர் சூழ்ந், தேத்தும்படி நிற்பவன்றில்லை யன்னாளிவள்" எனவும் "பைவாயரவரையம்பலத்தெம்பரன் பைங்கயிலைச், செவ்வாய்க் கருங்கட் பெரும்பணைத்தோட் சிற்றிடைக்கொடியை", எனவும் "என் சிரத்தினுறு கால்பிறர்க்கரியோன் புலியூரன்ன வொண்ணுதலே" எனவும் "தொழுதெழுவார், வினைவள நீறெழ நீறணியம் பலவன்றன் வெற்பிற், புனைவளர் கொம்பரன்னாய்" எனவும் அநேக விசேஷணங்களோடு புணர்த்தப்பட்டவள் நாயகியேயாம்.

"பொருவரைநாட" எனவும், "வெற்பன்" எனவும், "பெருருப்பன்" எனவும், "விடலை" எனவும், "பெருந்தகை" எனவும், "மணந்தவர்" எனவும், "ஆண்டகை" எனவும், "ஏதிலன்" எனவும் தலைவன் இங்ஙனம் கூறப் பட்டமையால் திருக்கோவையாருண்மை எழுதிய ஞானசாரியர் சிவபெருமானைத் தலைவியாகவும் ஆன்மாவைத் தலைவனாகவுங் கொண்டார். மேலே உரைத்த விஷயம் அனைத்தையும் அறியாது சிவபெருமான் நாயகியானால் அச்சிவபெருமானுக்கு எவ்விதத்தாலும் உயர்ந்தவர் ஒருவரைப் புருடராகத் தேடி வைத்துவிட்டன்றோ சிவபெருமானை இழிந்த நாயகியாகிய பெண்டாட்டியாக்கல் வேண்டும் என்றும், நாயகி கட்டுப்பட்டு ஒழுகுகின்றவள் எனவும், நாயகன் கட்டுப்படுத்துபவன் எனவும், உயர்வுதாழ்வு கூறுதலோடமையாது, தேவாரம் பதினோராந் திருமுறை, பண்டார மும்மணிக்கோவை முதலியனவும் சிவபெருமானை நாயகனாகவும் ஆன்மாவை நாயகியாகவும் கூறியவென்றுஞ் சொல்லியவெல்லாம் லௌகிக வழக்கை ஒட்டிப் பேசப்பட்டனவன்றிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் விடாது ஆன்மாவை வசீகரித்துக்கொண்டு சென்று சிவமாம் பேரின்பநாயகியோடு கூடச் செய்யும் களவியல் வழக்குக்கு ஏலாதாம் என்க. இங்ஙனம் மேன்மேல் நிரூபணஞ் செய்துகாட்டக் காலமுமிடனும் போதாவாதலின் அமைக.

இதுவரையும் நம்மால் எடுத்தாளப்பட்ட திருஷ்டாந்த நிரூபணங்களால் மயக்கடைந்தார் தெளிந்து ஓர்ந்துணர்ந் தடங்கக்கடவர்.

ஸ்ரீ காசிவாசி-சேந்திநாதையர்.

ANNIVERSARY OF THE MADURA TAMIL SANGAM.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வருடோற்சவம்.

செந்தமிழ் நலஞ்சான்ற மதுரைமா நகரின்கட் சென்ற பிலவவருடந் தோன்றிய புதுத்தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு ஒராட்டைப்பருவ முற்றினமையின் அவ்வுற்சவங் கொண்டாடு நிமித்தம் சென்ற மே மாதம் 24-ஆந்தேதி சனிக்கிழமையன்று மாலை, சங்கத்தின் அவயவிகளாயினாரும் பிறருங் கூடினர். அப்போழ்தத்துக் கும்பகோணக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதரும் மகாவித்துவானுமாகிய பிரமஸ்ரீ உ. வே. சுவாமிநாத ஐயரவர்கள், சென்னைச் சர்ச் ஆவ் ஸ்காத்லாந்து மிஷன் கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதரும் பல்லாட்டைப் பரீக்ஷைப்பாட நூலுரையாசிரியருமாகிய ஸ்ரீ வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரிய ரவர்கள், சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதரும் நாடகத்தமிழாசிரியருமாகிய பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரவர்கள், பி. ஏ., முதலிய வித்துவான்கள் பல்லோர் போந்திருந்தனர். உள்ளூர்க் கனவான்களுட் பலரும், சேதுபதி செந்தமிழ்க்கலாசாலைப் புலவர்களும் சங்கத்துச் ‘செந்தமிழ்’ப் பத்திராதிபரும், யாழ்ப்பாணத்து அம்பலவாணநாவலரும் வந்திருந்தனர். யாமுஞ் சென்றிந்தோம்.

முதற்கட் சிற்றுண்டி ஆண்டுப் போந்தார் யாவர்க்கு மளிக்கப்பட்டது. வயிறு நிரம்பித் தேக்கெறிந்து யாவருஞ் சபாமண்டபத்தினுள் ஆனந்தமாய்ப் புக்கனர். அம்மண்டபத்தின் கண் ஆங்கிலர் முறைப்படியியன்றதோர் இசைக் கருவியிருந்தது; அதினின்றெழும் இன்னிசை கேட்டுச் சிறிது நேரம்யாவரும் மகிழ்ந்திருந்தனர். சபைகூடுதற்கெனக் குறித்த காலங்கிட்டுதலும் சபாநாயகராகிய ஸ்ரீ பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் ஆணையின்படி, சங்கத்தின் காரியதரிசியாரவர்கள் சென்ற ஒருவருஷ காலத்திற்குட் சங்கசம்பந்தமாக நிகழ்ந்த விஷய நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து ஆங்கில மொழியி னெழுதியதோர் ஆவேதனபத்திரம் படித்தனர். ‘அந்தோ! அது நந்தம் அருமைத்தமிழ் மொழியி லெழுதப்படாது போயிற்றே’ யென்றேங்கிய எமதுள்ளம், அப்பத்திரத்தால் வெளியிடப்பெற்ற விஷயங்களைக் கேட்டறிந்து அமைந்து ஆறுதலடைந்தது. சங்கத்திற் கெனப் பெருந்தொகை சேர்ந்துள தென்பதும், நிலம் வாங்கியிருப்பதும், கட்டிட மமைக்கப்போவதும், சேதுபதி செந்தமிழ்க் கலாசாலையிற் படிக்குநர் கல்வியளவும் அவர்கள் பயின்ற நூல்களும் முதலாயினவும், அவர்கட்குத் தாங்கள் ஊணுடை தந்துதவுமாறும் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையினளவு அதன்கண் வெளிப்படவேண்டிய விஷயங்கள் முதலாயினவும் இவைபோல்வன பிறவும் அவ்வாவேதனப் பத்திரிகையானுணர்ந்தனம். அதன்மேற் பிரமஸ்ரீ சுவாமிநாதையவர்க ளெழுந்து சங்கத்

தமிழின் சிறப்பையும் சங்கப்புலவர்களது கௌரவத்தையும் அவர்களது ஒழுக்கத்தையுந் திட்ப நுட்பத்தையும் பற்றிப் பல மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டி இனிமைபெறப் பிரசங்கித்து முடித்தார்கள். பின்னர் வித்துவான் ஸ்ரீ இராகவையங்காரவர்கள் எழுந்து வேறு சில மேற்கோள்கள் காட்டித் தமிழின் பெருமையைப் பெரிதும் விஸ்தரித்துக்கூறினின்றனர். அதன்மேல் தமிழ்நலத்தோடு ஆங்கில நலமுஞ் சான்ற பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரவர்கள், பி. ஏ., எழுந்து சங்கப்புலவரை வாழ்த்தி, இக்காலத்தில் தமிழின் நிலைமை யித்தன்மைத்தென்றும், பண்டிதர் தமிழும் சாமானியர் தமிழும் பெரிதும் வேறுபடுகின்றனவென்றும் அவ்வேறுபாடு நாளாவர்த்தியில் மிகுகின்றதென்றும், அது மிகாமைப் பொருட்டு நேரிய வழிகளை நாடவேண்டுமென்றும், அங்ஙனம் நாடவேண்டுமென்றல் யாவர்க்கு முடன்பாடாயின் பண்டிதர்கள் தமது உயரிய நடையினின்றும் இறங்கிச் சாமானிய சனங்களையும் பாஷையுணர்ச்சியி லுடன்கொண்டு செல்லவேண்டுமென்றும், இதுகாறும் அங்ஙனஞ் செல்லாமையால் தமிழ்ப்பாஷை வளர்ச்சியின்றி ஒரு நிலைப்பாடெய்தி விட்டதென்று கருதிச் சிலர் குறைகூறுமாற்றைக் கண்டிக்கவேண்டுமென்றும், சென்னை யிராசதானி வித்தியா விசாரணைத் தலைவர் சுதேசபாஷை நீக்கத்தைப்பற்றி வெளியிட்ட கருத்துப் பெரிதும் பிழைபாடுடைத்தென்றும், மேற்கூறியவா றெல்லாம் பிறர் சொல்லாவண்ணந் தமிழராவார் யாவரும் முயலவேண்டு மென்றும் பேசி நிறுத்தினர். பின்னர் ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவலரவர்களெழுந்து ஞானத்தைப்பற்றிப் பெரியதோருபந்நியாசஞ் செய்தனர். பலருங்கரகோஷஞ்செய்து நாவலரவர்களை வீற்றிருக்குமாறுசெய்தனர். அதன்பினர் வித்துவான் ஸ்ரீ வீராசாமி யையங்காரவர்கள் எழுந்து கர்நாடகவழியிற் சில பொருத்தங்கள் சொல்லிப் பலரையுங்களிப்பித்து வீற்றிருந்தனர். இடையிற் பாடசாலைப் பரிசோதகர் ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி முதலியாரவர்களும் சங்கத்தின் அபிவிருத்தியைக் குறித்துப் பேசினார்கள். அதற்கு மேல் வடக்கிருந்து போந்தாரோர் வைணிகர் யாழ்வாசித்து ஆண்டுக் கூடியிருந்தாரனைவரையும் இசைவாரியிற் றிளைத்தாடி யின்பங்கொண்டாடச் செய்தனர். பின்னர்ச் சபாநாயகர்க்குஞ் சங்கப்புலவர்க்கும் ஏனைய கனவான்கட்கும் வந்தன மளித்ததன் மேற் சபைகலைந்தது. மற்று, இரண்டாநாளை மூன்றாநாளைச் செய்திகளைப்பற்றிச் சங்கத்தின் அதிகாரிகளே பத்திரிகைகளின் மூலமாக வெளிப்படுத்துவார்களென்று எண்ணுகின்றோம். அச்செய்திகள் காலம்பெற வெளிப்பட்டாலன்றிச் சங்கப்பரீக்ஷைக்குப் படிக்கப்புகும் மாணாக்கர்க்குப் பயன் படாவாம்.

ந. பலராமையர்.

ளாற் செய்து வைக்கப்பட்டன. விந்தை விந்தையான ஜெந்துக்கள் லக்ஷக்க ணக்காய்ப் படைக்கப்பட்டன. அளவிறந்த பலமும், நினைத்தவாறெல்லாம் உருவத்தை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடிய சக்தியும் பெற்ற கரடிக் கூட்டங்களும் வானரப்படைகளுந் தோன்றின. வானரப் படைகளுக்குத் தலைவராகிய வாலி, சுக்ரீவன் என்னு மிருவரையும், முறையே இந்திரனும், ஆதித்தனும் படைத் தார்கள். கடலைக்கடக்கவோர் அணைபோடுவதற்காக நளன் என்பவனைத்தெய் வத்தச்சனுகிய விசுவகர்மா படைத்தான். மகா கீர்த்தி பெற்ற ஹனுமானை வாயுபகவா னுண்டாக்கினர்.

இங்ஙனம் ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய அவதாரத்துக்காக உலகிற் சகலவித ஏற் பாடுகளுஞ் செய்யப்பட்டுச் சித்தமாயிருந்தன.

முதலத்தியாயம் முற்றிற்று.

செய்யூர் - முத்தைய முதலியார்.

SEEKING AFTER A DOCTOR.

பண்டித நாட்டம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

உலக முவப்ப வுயர்தமி ழாய்தந்த வொண்புலவா
கலகம் விளைக்கும் விழியா ரிருவர் கணவவெழி
விலகறி வாள விருமலி னேங்கா தெமக்கருள்வாய்
பலகலை யோங்கும் பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (க)

காமர்செம் பாட வியற்றுபு நின்னைக் கருதிவந்தேந்
தேமலர் வெட்சியந் தாருடை யாய்தேவ சேனைமகிழ்
கோமக னேயெமை வாட்டுங் கொடுநோய் குமைத்தருள்வாய்
பாமயி லாடும் பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (உ)

தோமில்செம் பாட வியற்றுபு நின்னைத் தொழுதுவந்தே
நீமகிழ் வுற்றெ மிருமற் கொடுநோயை நீத்தருள்வாய்
பூமகள் கொங்கை யெனப்பொலி கின்ற பொருப்புடையாய்
பாமக ளேத்தும் பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (ங)

நைந்துளம் வாடி யிருமலி னெற்றுண்டு நாந்தவியா
துய்ந்திடு மாறெமை யாண்டருள் செய்குத லுன்கடனுன்
மைந்துடை யாயெழின் மாண்புடை யாய்கலை மான்புகழும்
பைந்தமிழ் சான்ற பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (ச)

நாணுத நாவலர் கூட்டம் புகூஉப்பல நாளுமுனைப்
பேணு திருந்திலெம் பேசிப் புகழ்ந்தனெம் பீடுயர்ந்தாய்
வீணாக யாமிரு மல்லி னுழலல் விரும்புதியோ
பாணர் பொழில்கொள் பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (ரு)

கண்ணேயக் கண்ணுண் மணியே மணியின் கதிரொளியே
விண்ணேயவ் விண்ணி னிறையே யிருமலை வீட்டியரு
ளெண்ணேயவ் வெண்ணு ளிருப்பவ னேதமி ழின்புலவர்
பண்ணே சுவையே பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (சு)

காலாழ் களரிற் களிறென நாயேங் கசிதரனிற்
கேலாது காண்டி யிருந்தமிழ் வாணர்க் கிறையவனே
நூலார் நயந்தெரி வாயெ மிருமலை நூக்கியருள்
பாலா குமரா பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (எ)

கூடலி னுற்றன்று கூடும் புலவர் குழூஉவிருந்து
நாடுநக் கீர னுரையே யுரையென நாட்டியசேஎ
யீடில் வணமெமை நோயினில் வாட்டுத லென்னைகொலோ
பாட னலஞ்சால் பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (அ)

பார்க்குங் குலத்தே மிருமலின் வாடல் பரிவுகொலோ
வேர்க்கும் பரிசின் விரைந்தடி யார்க்காக்கும் வீரவிண்ணின்
கார்க்குல மெல்லா மொருங்கே துயிலுறுங் காட்சிசெறி
பார்க்கு ளுயர்ந்த பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (கூ)

நாவலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பென விவ்வயி னண்ணியசீர்க்
காவல னேயா மிருமலின் வாடிடக் கைவிடுதெ
னீவிழை யேவுட னேவந்தெ நோயினை நீக்கியருள்
பாவலர்க் குற்ற பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (க0)

தூங்கக் குடம்பையி னீங்கி விரும்பித் தொடுகடலின்
மங்கறி விற்புகுந் தோடி யுழன்று மயங்குகிள்ளை
வங்கம் பெறீஇமகிழ்ந் தென்ன வெளியே மகிழ்ந்தனெமாற்
பங்கயை வாழும் பரங்கிரி மெய்ஞ்ஞான பண்டிதனே. (கக)

வி. கோ சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்.

A BOUQUET OF GOOD THOUGHTS.

செம்பொருட் பூங்கொத்து.

—*—

கடவுள் வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

என்பு மரவு மெரிகனலு மாவுரியும்
வெண்பொடியு மேற்கும் விமலனென்—புன்பனுவ
ஞனிலத்தார்க் கேற்ப நடாத்துவா னல்லிசைசேர்
பாநலத்தைப் பண்பிற் பயந்து. (க)

அம்பிகை.

ஆடலறு பத்துநான் கன்றிறைவன் சென்றியற்ருக்
கூடனக ரிற்றனிச்செங் கோலோச்சு--மோடரிக்கண்
மாதரசி யம்பா மனமகிழ்ந்தென் புன்பனுவ (உ)
லாதரிப்பா ளீந்தே யருள்.

ஆசிரிய வணக்கம்.

எட்டெட் டிலீலையினை யெம்பெருமா னன்றியற்று
முட்டற்ற செல்வ முதுநகரி—விட்டமுடன்
சங்கத் தமிழ்வளர்த்த சாந்தன் சபாபதிதா (௩)
ளெங்கட் குறுதுணையா மே.

நூல்.

அவ்வவர்தம் வாழ்நா ளகல்சரிதப் புத்தகமா
மொவ்வொரு நாளு மொருதாளாஞ்—செவ்வனே
காலங் கழித்துநூல் கற்றியற்றி நாட்டுமினோ
ஞாலத் திசையை நனி. (௪)

மாந்த ரிருவர் மனமொருமித் திவ்வுலகிற்
சார்ந்தொருசித் தாந்தந் தனைமருவா—ரேந்திழா
யோடுங் கடிகார மொன்றுக்கொன் ருெற்றுமைப்
பாடுடைத் தாமோ பகர். (௫)

எல்லை கடந்தக்கா லின்பமுந் தொல்லுலகி
லல்லற் படுத்துமே யாமன்றோ—நல்லவாம்
பாலெயுஞ் சோறும் பசியறவுண் டோர்தெவிட்டித்
தேனையும் வேண்டிடார் தேர். (௬)

தத்தந் திறமைக்குத் தக்கவா றோர்கரும
மெத்தனிக்க மாந்த ரிழிவெய்தார்—சத்தத்

திரையுருவி யாழ்கடலிற் சென்றிடுமே நாவாய்
கரையருகிற் போம்படகு காண். (எ)

தடமே யுலகினிடைத் தக்கோர்தாம் வாழு
மிடமே பிறரறியா ரென்னே—வடவியெலாம்
வாசமணம் வீசுபல மாமலருண் டாழ்கடற்கீழ்
மாசிலொளி வீசு மணி. (அ)

நாமொன்று நாடவது நம்மைநா டாதுபிறி
தாமொன்றை நாடு மவனிமிசை—பூமிவலந்
திங்கள் சுழலத் தினகரனைச் சுற்றிடுமே
யங்கண்மா ஞால மறி. (கூ)

துன்பம் வருத்தத் துலங்குங் குணநலமே
யன்பிற் குரித்தென் றறிஞருரை—யின்பநறு
கந்த மிகவுங் கமழுங் கனல்பாயச்
சந்தமகில் கர்ப்பூரந் தாம். (க0)

உத்தமந்தான் றேடவரு மூதியந் தந்தைதன
மத்திமமு டன்பிறந்த மற்றோர்தம்—வித்த
மதம மதினு மதமமே பெண்டி
ருதவும் பொருளென் றுணர். (கக)

இல்லாமை துன்பமுனை யீட்டுதலுந் துன்பந்தா
னில்லாது செல்ல னெடுந்துன்ப—மல்லாருந்
துன்பமே யெவ்வழியுந் தோன்றுதன மேயென்னே
வுன்பொருட்டால் வாடு முலகு. (கஉ)

ஊழின் பயன்கா ணுலகின்க ணின்பமும்
பீழையு மென்ப பெரியோர்தா—மாழிதரு
பொன்னை யடைந்தான் புயல்வண்ணன் பொங்குவிடந்
தன்னையடைந் தான்சிவனுந் தான். (கரு)

வாளாப் படுத்தி வருத்திவரு மூழ்வினையுந்
தாளாள ரம்மா தடிந்திடுவர்—மாளாதே
கொண்ட கணவனுயிர் கூற்றுவன்முன் வாதித்துப்
பண்டடைந்த பத்தினியைப் பார். (கச)

நல்லர் நலவருமை நண்ணியுற வாடினும்
புல்ல ரறியார் புவிமீதே—மல்லல்விரி
முண்டகத்தே னுக்குலவி மொய்க்குமின வண்டருகேய்
மண்டேகுங் கண்டிலதம் மா. (கரு)

தத்தமனம் பற்றுஞ் சமயமுங் கொள்கையுமே
யுத்தமமென் றோதி யுருமுவார்—பித்தர்
திரையாழி மீதுகலன் செல்வழியொன் றேயென்
றுரையாடு வாரு முளர். (௧௬)

சலசலெனப் பேசியுரை சாற்றுவோர் மாற்றம்
நலமிலதே செம்பொருளு நண்ணா—விலைகள்
செறிந்துநிறைந் தோங்கு செழுங்கிளையிற் செய்ய
நறுங்கனிக ணண்ணுகில நாடு. (௧௭)

தீக்குத்திக் கென்றடித்துச் செல்லுமுறை தப்பாமற்
சத்திக்கும் ரத்தா சயவொலிதா—னுத்தியாற்
காலன் கடுகிவரும் காலப் பரிமாவி
னேலுங் குளம்பொலிகண் டீர். (௧௮)

இன்னனை வைதிலம்யா மேதோ குறிப்பின்றிச்
சொன்னமென் றெண்ணிவசை சொல்லற்க—வுன்றாதே
யெய்திடு மம்புக் கிலக்கிலதே னுங்கொடுமை
செய்திடுமோ லெங்கேனுஞ் சென்று. (௧௯)

காரியத்திற் கேற்பக் கருவியிலை காணுழைத்தே
கோருபொரு டாளாளர் கொள்வராற்—கூரியகுண்
டூசிசிறி தேயதனை யுண்டாக்கு மாகருவி
யோசையுறு மெந்திரமன் றோ. (௨௦)

செய்தொழிலுக் கேற்ற செழுங்கருவி யில்லையென
நைதலின்றி யுத்தியினி ளுடுவரால்—வெய்துலகி
னீண்டிருக்கும் பண்டி நிறைமாந்தர் பல்பொருளும்
பூண்டிழுக்கு நீராவி புக்கு. (௨௧)

வாரிதிசூழ் வையத்து மாண்புறுநன் மாந்தர்சிலர்
பேரதனை யூன்றிப் பெறும்புகழ்க்குக்—காரணந்தா
னுய்ந்திடுங்காற் றேவ வமிசமனு வேனுமவர்க்
கேய்ந்திடுமோர் பாக்கியத்தா லே. (௨௨)

மேலாங் குலத்துதித்தேம் விண்ணுலகு நம்மதென
மாலார் மனத்தெ மறையோர்காள்—கோலமுறு
மாட்சி யொளித்திறைவன் மள்ளனுப் பேருரிற்
காட்சி யளித்தான் கவிக்கு. (௨௩)

சிற்பநூல் வல்லவனத் தெய்வமய னென்பரே
கற்பனைகாண் கண்ணுரக் கண்டிலே—னற்புதமா

யாசைமனக் கோலா லமைக்கு மிமைப்பொழுதே
பூசிமேற் கோபுர மொன்று. (௨௪)

பேராசை யென்னும் பெருந்தீ மனக்காட்டிற்
சேராது காக்குந் திறம்பெரிதே—சீராகத்
தொட்டதுபொன் னாத்துலங்குந் தொல்வரமீ தாசையன்றான்
பட்டனனே கட்டமிகப் பார். (௨௫)

மந்திரமுங் கூறும் வயித்தியமுஞ் சோதிடமுந்
தந்திரத்திற் சீர்பெறுமே தாரணியி—னைந்தமன
மாந்தருக்கிந் நூலின் மயக்கங்காண் காலமிட
மோர்ந்துரைக்கின் வல்லானென் றோது. (௨௬)

பைதலுற்ற காலைப் பரிந்தமனத் தார்பிறரை
வைதெழுவ ரந்தோ வகையறியா—ரெய்தவனை
வைதலின்றி யன்னான் வழங்குகணை வைதலென்முன்
செய்த வினைப்பயனுந் தேர். (௨௭)

செய்யுங் கருமம் பலன்றருமோ தேர்கிலமென்
றையுற் றகநொந் தழியற்க—வெய்யவெழு
கல்விழுக வன்றேற் கனிவிழுக வென்றுலகிற்
சொல்வழங்கு மேதொன்று தொட்டு. (௨௮)

ஏற்ற கருமத்திற் கேற்ப முயன்றுவரு
மாற்ற லுடையா ரறிவுடையார்—நோற்றிடுமோர்
மந்திரத்தில் வீழ்ந்திடுமோ மாங்காய் வினைவிழையாத்
தந்திரத்தி லென்பயனுஞ் சாற்று. (௨௯)

பக்கத் துணையாப் பகவா னருளமையத்
தொக்குச் செயமே தொடருங்கா—ணக்கருணை
வேழ மருந்து விளங்கனிபோற் போகவே
சூழவருந் துன்பந் தொடர்ந்து. (௩௦)

அற்றம் பார்த் தன்பார்க் கபயமளித் தேகொடுமை
பற்றா துளதுழுவந்து பாவிப்பான்—பொற்றொடிமுன்
கூவித் துவரைவதி கோமானே யென்றழைப்ப
மேவித் துயரறுத்தான் வேட்டு. (௩௧)

எல்லா வுயிர்க்குமுறு மின்பதுன்ப மீந்தருளும்
வல்லான் றுலாக்கோன் மகிமையென்றே—சொல்லாய்
கொடுக்கு மிடத்திற் கொடுத்திடுவன் சீரா
யெடுக்கு மிடத்தி லெடுத்து. (௩௨)

மெய்யான் மனத்தால் விழையும் வினைப்பலிதான்
பெய்யா விதயபலி பீடத்தே—பொய்யாத
காதலங்கி மூட்டிக் கருதுபய னற்றீசற்
கீதலின் யிக்கமக மில். (௯௯)

நா. வே. சுந்தரராஜ ஐயர்.

A STUDY OF MATIVA'NAN.

மதிவாண ஞராய்ச்சி. *

—*—

உயர்ந்த நடையி னியன்றுள இவ்வசன நூல் நூற்றுப்பத்துப் பக்கங்கள் கொண்டுளது. இதனை யியற்றினர் சென்னைக் கிறித்துவக்கல்லூரித் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் பிரமஸ்ரீ வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் பி. ஏ. இந்தப் புத்தகம் வெகு நேர்த்தியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது குணம்பேட்டை சமீன்தாரவர்களாகிய ஸ்ரீமான். சூ. முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், பி. ஏ., என்ற பிரபுவுக்கு உரிமையாக்கப்பட்டுளது. இந்நூல் பொருளினும் நடையினும் ஒருங்கே சிறந்தது. படிக்கப்படிக்க இன்பம் பயக்குந் தன்மைத்து. கதைச்சுருக்கம் பின்வருமாறு:

திரிசிரபுரத்தில் ஒரு கலகமுண்டாயது; அதற்குக் காரணமாவான் மாவீர வழுதியின் உறவினன் மாயவன் என்பான். இக்கலகத்தைச் சோணாட்டிளவரசன் மதிவாணன் அடக்கினன். கலகஞ் செய்தவன் மாயவன் என்பதுந் தெரிந்து பாண்டியனுக்குக் கடிதம் எழுதினன். சின்னாட்சென்று மதிவாணன் தன் றந்தை தஞ்சைவாணன் அநுமதிப்படி மதுரை சென்று தனது சிறிய தந்தை முதன் மந்திரி வாய்மையாளரிடம் தங்கியிருந்தான். வழுதியார் மகள் இன்பவல்லியை மதிவாணனுக்கு மணஞ்செய்விக்க ஏற்பாடாயிருந்தது. திரிசிரபுரத்திற் கலகஞ் செய்ததற்காகச் சிறையிலிடப்பட்டிருந்த மாயவன் இதனை அறிந்து சிறையினின்றுந் தப்பி இன்பவல்லியை மஞ்சத்தோடுந் தூக்கிச் சென்றனன். எதிரிற் றலைப்பட்டான் மதிவாணன். இவன் திருப்பூவணத்திற் றன் சுற்றத்தாரிடம் போயிருந்தான். மாயவனுக்கும் மதிவாணனுக்கும் நெடு நேரம் வாட்போர் நிகழ்ந்தது. இதனைச் சற்றுத் தூரத்திலிருந்து கண்ணுற்றிருந்த இன்பவல்லி திடீரெனப்புகுந்து மதிவாணன் புரவிமீதிருந்த குற்றுடைவாள் கொடு மாயவன் இடது காலை வெட்டினள். மாயவனும் மதுரை சேர்ந்து மரத்தினியன்றதோர்கால் பெற்றனன். மாயவனைக் குற்றவிசாரணை

* [இது சென்னை எஸ். பி. ஸி. கே. அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கதது. விலை அணா 8. இன்பவல்லியில் இரண்டாவது மலர். புதுவது புனைந்ததோர் செந்தமிழ்க்கதை.]

செய்தபோது அவன் தான்செய்த அளவற்ற குற்றங்களையும் சாகசச் செயல்களையும் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லித் தான் திருப்பரங்குன்றமேறி வரை பாய்ந்து சாதற்கொருப்பட்டிருப்பதாகவுஞ் சொன்னான். ஆயினும் அரச சபைக்கட் குழீஇய மதிவாணன் முதலிய அறிஞருரைப்படி மாயவன் மன்னிக்கப்பட்டான்; இதுவேயன்றி மதிவாணன் இன்பவல்லியைக் கைப்பிடித்த ஞான்றே தானும் மெய்ம்மொழிப்புலவர் மகள் கயற்கணியை மணந்துகொள்ளப் பெற்றான். நாடெல்லாம் மகிழ்ந்தது. இதனுடன் கதை முடிவுபெறுகின்றது.

இவ்வருமைச் சிறுநூலின்கண் ஒன்பது அத்தியாயயங்களுள்ளன. அவற்றிற்கு முறையே மருகன் வருகை, கரவுசெயல்கள், அரண்மனைக் கழைத்தல், காதலார் காட்சி, புலவர் மருகன், நகர்ப்புனைவு, வாட்போர், குற்றவாராய்ச்சி, முடிவுரை என அவையவை நுதலும் பொருட்கேற்பப் பெயரிடப்பட்டுள. இந்நூல் உயரிய செந்தமிழ் நடைக்கு ஓரிலக்கிய மாயினும் கதையின் இனிமையால் தமிழ்மொழி பயின்றோர் யாவரும் படித்துக் களிகூரும் இயல்பினதாகவே யிருக்கின்றது. வசனநடையி னியன்றுள்ளமையானும், செந்தமிழ் நடைக்கோர் சிறந்த காட்டாகலானும், தமிழ் மொழியறிந்தார் யாவர் கையகத்தும் இருக்கத் தக்கது.

முதலத்தியாயத்தின் கட் கூறப்பட்டுள்ள மதுரைமாநகரின் சிறப்பு, 'சுருங்கச்சொல்லல், 'விளங்கவைத்தல்' என்னும் அழகுபெற்று, ஒருமுறை வாசிக்கினும் கூடலம்பதியின் அமைப்பினை நம் கண்ணெதிரேயே காட்டுவதுபோல விளக்குகின்றது. இரண்டாமத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் மதிவாணனுடைய குணாதிசயங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

இரண்டாமத்தியாயத்தின் இறுதியில், மணலூரினின்றும் மனக்கலக்கத்தோடும் திரும்பி, மதுரை போந்து, மந்திரியார் மாளிகையின் மாடத்தும்பர்ச் சென்று 'ஆண்டுவிரித்துக்கிடந்த ஒரு பஞ்சணையின்மீது 'அம்மவோ என்று கூவியயர்ந்து' வீழ்ந்த தம் கதாநாயகனை அந்நிலையில் அதிகநேரம் வைக்க மனம்பொறாது, நந்தம் நூலாசிரியர், மூன்றாமத்தியாயத்தின் முதலிலேயே அவனை மந்திரியாரைக்கொண்டு எழுப்பி, அன்னார் தம் அருமைத்திருமகளிரால் அவனுக்கு,

"என்றென் றலைவனைக் காண்பலென் றேங்கிய
வேந்திழை யேயெழி லின்பவல்லீ
நன்றிவ னுன்றனை நாடி யடைந்தன
னாதன் மதிவாண நாயகனே"

என்பதாதிய தேனினுமினிய தீம்பாடல்களினாற் செவியமுதமூட்டி மகிழ்விக்கின்றனர். நான்காம் அத்தியாயத்திற் காதலனுங் காதலியும் ஒருவரை

பொருவர் கண்ணுற்றுக் கழிபேருவகை பூக்கின்றனர். மன்னவ னார்மனை யில் மதிவாணனைக்கண்ட மங்கையர் பலரும் அவன்றன் பெருவனப்புக்கிடுபட்டு அதனைப்பற்பல விதமாகப் புகழ்ந்துரைப்பதும், காதலனைக்கண்ட மாதராள் இன்பவல்லி மீண்டும் அவனைக்காணாது மலரணையின் மீது வீழ்ந்து புரண்டு விம்மி மூர்ச்சைபோக அற்றைஞான்று அவளுயிர்ப்பாங்கியர் செய்த உபசரணை களைப் புனைந்துரைப்பதும், புதல்வியின் நிலையுணர்ந்த பெருந்தேவியார் மன முடைந்து, வாய்விடுத் தரற்றுவதும், அதற்கு அந்நங்கை

'அறிவொடுங்கி நின்றதுவா லருஞ்செல்வ மடைந்தவெலாம்
பறிகொடுத்தார் போலமனம் பதறுமா லம்மாவோ !
பறிகொடுத்தார் போலமனம் பதறுமே யானாலும்
வெறிகொளும்வண் டெனமீட்டு மிக்கமகிழ் மேவுறுமால்"

எனத்தன துண்மைநிலையை வெளியிட்டுக்கூறுவதும், ஆகிய இவைகள் வாசிக்க வாசிக்க மேன்மேலும் மகிழ்ச்சியையே தருகின்றன. ஐந்தாம் அத்தி யாயத்தின் ஆரம்பத்தில் நந்தம் தமிழ்ப்புலவர் பிறிதொரு தமிழ்ப்புலவருடைய இல்லத்தின் நிலைமை இற்றென வர்ணிக்கின்றார். ஆறுமத்தியாயத்தின் முதலில் மாயவன் தன் மாயச்செயல்களைக் காட்டுகின்றனன்; பின்னர், மதிவாணனும் இன்பவல்லியும் ஓரிடத்தில் தனித்திருந்து தத்தம் அன்பினை வெளியிட்டு உரையாடி உளமகிழ்கின்றனர். ஆனால், அவ்வின்பவல்லிக்கு அடுத்த அத்தியாயத்திற் பெருந்துன்பமுண்டாகின்றது. அவளை மாய வன் மாயமாய்க் கொண்டு செல்கின்றான். பின்னர் மாயவனுக்கும் மதி வாணனுக்கும் நிகழ்ந்த வாட்போர், வாசிக்கும் மைந்தர் மனத்தையே அச் சுறுத்துகின்ற தென்றால், இன்னுயிர்க் காதலன் இறந்துபடுவானோவென்று இன்பவல்லியின் மனம் எத்துணைத் துயர் அடைந்திருத்தல் வேண்டும்? எட் டாமத்தியாயத்திலுள்ள குற்ற வாராய்ச்சியில், மாயவனுடைய வீரத்தை யும் மாயச் செயல்களையுங் கேட்க நமக்கு ஆச்சரியமும், அவன் எண்ணங்கள் அழிந்துபட்டமையைக் கேட்க நமக்கு இரக்கமும் ஒருங்கே உண்டாகின்றன. அவன் தீக்குணமும் தீச்செயல்களுடையவனா யிருந்தும், அவன்மீதும் கருணை கூர்ந்து நந்தம் நூலாசிரியர், முடிவுரையில், கதாநாயகனுக் குகந்த மணவினை யோடு, அவனுக்கும் கயற்கணியை மணம்புரிவிக்கின்றார். இங்ஙனஞ் செய் தது இரக்கமில்லாக் கன்மனமுடையார் சிலர்க்கு உடன்பாடாகாதேனும், நூலாசிரியர் முன்னம் அவன்மீது உள்ள குற்றத்தை உள்ளவாறே ஏற்றி அதற்குத்தக்க தண்டனையும் விதித்துப் பின்னர் அவனைத் அத்தண்டனைக் குட்படாதவாறு நியமித்துக் கொப்ப மீட்டுக்கொள்வதை உற்று நோக்குவார் க்கு இவர் தம் கருணையும் புத்தி சாதுரியமும் தெற்றென விளங்காமற் போகா.

இந்நூலில் ஆங்காங்குக் காணப்படும் சிற்சில வாக்கியங்கள், ஆங்கிலத்தில் அருமையான முடிபுகளுள்ள சில வாக்கியங்களை இன்னவாறு தமிழில் அமைக்

கவேண்டு மென்பதற்குக் காட்டாகக் கொள்ளற்பாலன. இவை மொழிபெயர்ப்பு வகையில் இடர்ப்படும் மாணுக்கர்க்குப் பெரிதும் பயன்படத்தக்கன.

இந்நூலாசிரியர் மாயவன் குணத்தைப் பின்வருவாறு வருணிக்கிருர்: "அவன் ஒன்று செய்வதற் கொன்பான் வழிகொள்வான். * * கைதவத் தன்மையிற் கண்ணனை வென்றவன், ஒரு கணப்பொழுதி னூர்வலம் வருவான்; நயம்படப் பேசுவான்; ஞாட்பினும் வல்லான். வையகத்தாரெலாம் பொய்யகத்தாரென்பான்." மதிவாணனைத் தான் இன்பவல்லி மேற்கொண்ட காதல் பற்றிப் பலமுறையுங் கொல்ல முயன்ற மாயவன் ஓரிடத்தில் இங்ஙனம் ஆலோசிக்கின்றுன்: "* * சூழ்ச்சித் திறத்தினிற் பொன்னையும் வென்ற இப்புகரில் பெரியோன் என்ன கருதி யென்னசெய்வானே? * * * அரசற்கு அண்மிய தம்மவ னுகானுயினன்; தூரியமனிதன் சுற்றமாயினன்; நெருங்கிய முன்றமையான் நீசத் தன்மையான்; விலகிய வுரிமையான் மேதகவுடையோன் * * ஓ! தலைக்குமேல் வெள்ளம்! எப்புறமும் எரி! என்னதேனு மெதற்கு மஞ்சிலேன். ஆண்மையற்றிலேன்; பெண்மை யுற்றிலேன். மேலே வெண்மை வேடம் புனைகுவல். அடியினில் மறைவா யதிர்வெடி வைத்தே யனைத்தையும் புகைப்பல். குடிக்க வியலாதேற் கொட்டிக் குப்புறக் கழிழ்ப்பல். ஊக்கங் குன்றிலேன். ஆக்கங் கன்றிலேன். எவ்விதத்தானுமென் எதிரியை யொழிப்பேன். மாயவ மயங்கேல்." காதலர் காட்சியில் மதிவாணனும் இன்பவல்லியும் முதன் முதலொருவரை யொருவர் நோக்கினபோது அக்காட்சியை ஆசிரியர் இங்ஙனம் வருணிக்கின்றுர்:

"கருதலளவைக்கு மேற்பட்டு நலங்கனிந்து நின்றுளை அண்ணலு நோக்குனன் அவளு நோக்கினுள்.

"பெண்களி விழிக்கயல் பிரான்றன் ருமரைக்
கண்களிற் பாய்ந்தன காமர் வண்டென
வுண்களி நறவுவேட் டொளிர ஞன்விழி
பண்கொள்வாய்க் குமுதத்துப் பறந்து வீழ்ந்தவே."

"இருவரு மொருவரை யொருவர் மீட்டும் மீட்டும் பார்த்தனர். அங்ஙனம் பார்த்தும் அமையாது,

"விம்மினர் வியர்த்தனர் வெய்து யிர்த்தனர்;
அம்மவோ! அன்னர்தாம் படும் வத்தைகள்
எம்மனோ ரானெடுத் தியம்பற் பாலவோ?

"ஒளிர்கின்ற வீருடற்கு மோருயிரே யாயினு ரென்றக்கால் யாம் அதற்குமேலேதேனு மெடுத்துப் பேசுத லறிவின்மையின்பாற் படுமேயன்றி வேறன்று." உலக வியல்பியாவையும் தமிழறிந்தார்க்குச் செறித்துக் காட்டும் இவ்வத்தியாயம் பின்வரும் ஈரடிகளைத் தன்னிறுதிக்கட் கொண்டுளது:

*"கண்டவக் கணத்தினே காதல் கொண்டிடா
தெண்டகு மன்பின ரெவர்கொ லாபவோ ?"

புலவர்மகள் கயற்கணியும் அவள் காதலித்த மாயவனும் ஊசலுதைந்தாடி னது இவ்வண்ணம் புனையப்பட்டிருக்கின்றது :

"அவர்களுக் கெதிரே யொரு நிலைக்கண்ணாடி நிறுவியிருந்தது. அவ்வாடியை யுலகமாகக் கருதிக்கொளின், அதன்கண் அவர்களது உருவந்தோன்றுதலைப் பிறப்பாகவும், உருவம் மறைதலை மரணமாகவும் அவ்வூசலைக் கருமத் தொடராகவுங் கொள்ளலாம் ; ஊசலாடி யோய்தலை யிருவினை யொப்பினிறுதியி லுண்டாகும் மலபரிபாக மென்னலாம்" மாயவன் கயற்கணியைப் பாடச்சொன்னபொழுது அவள் இங்ஙனம் பாடுகின்றாள் :

"ஒத்த நலமுடையா னேங்கு குலமுடையான்
சுத்த மனமுடையான் தோமில் கனமுடையான்
வித்தை குணமுடையான் வேண்டு பணமுடையான்
இத்தகைய நாயகனை யெய்திற் குறையென்னே ?
இன்பத் தலைமகனை யெய்திற் குறையென்னே?"

நிற்க. இந்நூலினது தொடக்கந்தொட்டு இறுதிகாறும் நடை ஒரு சிறிது மிடர்ப்படாது இன்னோதை பயந்து படிப்போரது ஊக்கத்தை மேன்மேலும் வளர்த்துவதும், ஆங்காங்கு நற்புத்திகள் புகட்டப்படுவதும் மிகவும் பாராட்டற்பாலன. நூலாசிரியரது கடவுட்பத்தியும், அவர்தம் மேற்புல விஞ்ஞானமும், இயற்கை வருணனைத்திறனும், மணிவாசகப்பெருமான் மீதுள அளவற்ற வன்பும், சங்கநூற் பயிற்சியும், சொற்றொடரிற் பொதிந்துள ஆழ்ந்த கருத்தும் எளிதிற் பிறரொருவராலடையத் தகும் பெற்றியனவல்ல. ஈண்டுக்கூறிய நூற்பண்புகள் ஒவ்வொன்றிற் கோருதாரணங் கூறினும் வாளாது பெருகுமாதலின் அவற்றை நூலின்கட் கண்டுகொள்வதே நேரிதென விடுத்தாம். ஆயினும் குணப்புனைவுகள் மாத்திரம் கற்றவர் கல்லாதவர் ஆகிய மாநுடர் பலர்க்கும் பயன்படுவனவா மாதலின் அவற்றுட் சில கூறுவாம் : அவைதாம் "ஒவ்வொருவர்க் கொருநீதி யுளுற்றுதலு மறனேயோ?" என்னுங் கொள்கையராகிய நீதியந்தலைவர் சொக்கநாதர் தம் நடுவுநிலைமையும், "மணமக்கடமது மனக்கோளுணர்ந்தே மணவினை முடிப்பது மாண்புடைத்தாகும்" என்னும் உண்மை யோர்ந்த வழுதியர் பெருமான்றன் மணவினைக்கோட்பாடும், மாயவனையும் மன்னித்த மதிவாணனது அன்பும் அருளும், கணவன் மனதுக்கிரண்டாகாத மனத்தினளான இன்பவல்லியின் பதிவிரதாதர்மமும், மாயவன் வஞ்சமறியாது அவனுக் கிதயமளித்த கயற்கணிக் காரிகையின் மகளிர்க்குரிய பேதைமைக்குணமும், உலகவியல்பறிவுடன் கலந்தே மாட்சிமைப் படுவது

* இது 'Lore is Love at first sight' என்ற ஆங்கிலப்புலவர் கருத்தோடொத்தது.

கலைநலம் என்று கழறின மெய்ம்மொழிப்புலவர்தங் கூற்றும், முருகன் முதலி யோர் மன்னுணைக்கடங்கி நடத்தலும் ஆகிய விவைகளாம்.

அறிவும் இன்பமும் ஒருங்கு பயக்கும் இத்தகைய வசனநூல்களை யியற்று பவர்களுக்குத் தமிழுலகம் அதிக கடமைப்பட் டிருக்கின்றது. அவர்களுக்குச் சரீராரோக்கியமும் தீர்க்காயுசுந் தந்தருளும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவனை என்றும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வ. சு. சண்முகம் பிள்ளை.

REVIEWS OF BOOKS.

புத்தகக் குறிப்புக்கள்.

போஜராஜ சரித்திரம் :

[இது வெ. நா. ஜூபிலி அச்சியந்திர சாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது; இரண்டாம் பதிப்பு. இதன் விலை அணா 8.]

வடநூலினின்றும் மொழிபெயர்ப்பு வகையாற் றமிழி லியற்றப்பட்ட இந்நூலுக்கு ஆசிரியராவார் ஸ்ரீ புன்னை மாடபூசி ஸ்ரீநிவாசாசாரிய ரவர்கள். இவர் சென்னை யிராசதானிக் கலாசாலையில் தமிழ்ப் புலமை நடாத்து பவர். இந்நூலின் கண்ணே வடமொழிக்கவிஞர் பல்லோருடைய சரித்திரங்கள் இனிமைதோன்றக் கூறப்பட்டுள. அவ்வப்புலவர்கள் அவ்வவ்வ மயங்களிற் பாடிய பாடல்களின் கருத்துக்கள் மிகச் செவ்விவாய்ந்தனவா யொளிர்தலின் மொழிபெயர்ப் பாசிரியர் கூறுமாறு "ஐயந்திரிபறக் கற்றுணர்ந்த அறிஞர்க்கும் ஆனந்தத்தை விளைக்கு மென்பதிற் சந்தேகமேயில்லை." அருமையும் பெருமையும் இனிமையும் புதுமையும் வாய்ந்த விஷயங்கள் பல வடங்கிய இம்மேதக்க நூலை வடமொழிப்பயிற்சி யில்லாத தமிழ் மொழியாளரும் படித்தறிந்து ஆனந்திக்குமாறு, "முதனூலிற் கண்டவாறன்றி இக்காலத்துக் கேற்றவண்ணஞ் சிலவற்றை நீக்கியும் மாற்றியுங் கூட்டியுஞ் சிற்சில விடத்தில் முதனூலிலுள்ள சுலோகங்களின் பொருள்களை மிகப்பொருத்தமுறத் தமிழ்ப் பாக்களாச் செய்து காட்டியும்" புனைந்துள தன்மை மிகவும் பாராட்டற்பாலதே. மொழிபெயர்ப்பு வகையிற் கைதேர்ந்த நம் நண்பர் யாண்டுஞ் சோர்வுபடுத லின்றி முதனூற் சுவை கெடாதவாறு இந்நூலினை யமைத்துள ரென்பது இதனைப் படித்தார் யாவர்க்கு முடன்பாடே யென்பது தேற்றம். இவர் ஆங்காங்கு யாத்துப் பெய்துள செய்யுட்கள் இன்னோசை பயந்து செல்லுகின்றன. இவற்றிற் குதாரணமாக, "இன்று தாரை யிழந்தது காப்பினைத், தின்று நாமகள் சோர் வினளாயின, ளொன்று பாவல ரியாவரு மூன்றில, ரென்று போலொளிர் போசன்விண் ணெய்தவே;" "இன்று தாரை யியைந்தது காப்பினைத், தின்று நாமகள் சோர்விலளாயின, ளொன்று பாவலரி யாவரு மூன்றின, ரென்று போலொளிர் போசன்மண் ணெய்தவே" என்று வேண்டியவாறு மாற்றத்தக்கபடி யமைத்த செய்யுளைக் காண்க. இந்நூல் 80 பக்கங்கள் கொண்டது; செந்தமிழ்த் திரிசொற்களும் வடசொற்களும் ஆங்காங்கே மாணக்கர் கல்விநலங் கருதிப் பெய்யப்பெற்றது; கல்வி யறிவிற்றேறு மிளஞ்சிறார்க்கு மிகவு மேற்றது. இத்தகைய நலங்கள் இந்நூலின்கண் வாய்ந்திருத்

தல் கண்டே சனம் பொருந்திய நம் சென்னைச் சர்வகலாசாலைத் திராவிட பாடசபையார் இதனை 1903 - ஆம் வருஷத்துப் பிரதம கலாபரீக்ஷைக்குப் பாடமாக நியமித்திருக்கின்றனர். இனி நம் நண்பர் ஸ்ரீநிவாசாரிய ரவர்கள் இதுபோலும் நூல்கள் பல வியற்றி வெளிப்படுத்தித் தமிழுலகத்தை மகிழ் விப்பாராக.

ரூபாவதி:

[இஃது ஒரு புதியநாடகம்; சென்னைக் கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் பதிப்பு. விலை: ரூபா 1.]

இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழினும் நாடகத்தமிழ் இக்காலத்துப் பயின்றுவாராமை யுணர்ந்து அக்குறையை நீக்குவான் கருதிப் பிரம ஸ்ரீ. வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ., புதுமைவழியான் இயற்றியது. இது நாமகள் சிலம்பின் முதற்பரலாம். இந்நூல் ஐந்து அங்கம் உள்ளது. 188 பக்கங்கள் கொண்டது. இவ்விரண்டாம் பதிப்பு அவர்தம் நாடகவியலுக்குப் பெரிது மொத்திருக்கின்றது. பெண்பாலாரும் எளிதிற் படிக்குமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. சிறந்த நீதிகள் பல போதிப்பது. "முற்பதிப்பிற போலாது இப்பதிப்பிற் பாத்திரங்களின் இயல்புகட்கேற்ற சொல்வழக்கும், நடைவேறுபாடும், சிற்சில திருத்தங்களும், புதிய செய்யுட்களும் அமைக்கப்பட்டுளவாமாறு யாவருங் கண்டு போற்றுதற் குரியது". பின்னுரையிற் சுந்தராநந்தன் "துறவறம் பூண்டு மெய்ந்நிலை தவறிவாழுநர் போலாது, அன்பினாற் கட்டுண்டு இல்லறம்பூண்டு மனித சமூகத்திலிருந்து பிறர்க்குப் பயன்பட்டு வாழ்வேமாக. இல்வாழ்க்கையே நலவொழுக்கங் கற்பிக்கும் உத்தமக் கல்லூரியாம்" என வற்புறுத்தல் இந்நாடகத்தின் பயன் முழுவதையுந் தெரிக்குமாறு கண்டு கொள்க. இந்நூலாசிரியரது பிற நூல்களிலே போன்று இந்நூலினும் அவரது கடவுட்பத்தியும், மேற்புல விஞ்ஞானமும், இயற்கை வருணனைத் திறனும், செவிக்கினிய சொல்லமைப்பும், அமிழ்தினு மினிய அருந்தமிழ்ப் பாக்களும், மணிவாசகப் பெருமான் மீதுள அளவிலன்புங் கிடக்கின்றன. "பெண்கல்வி" எனப் புதுவதோர் பெயர் புனைந்து அதைப்பற்றி வீண் முழக்கஞ்செய்த லொழிந்து நந்தமிழ் மொழிமாந்தர் இவ்வரிய நூலைத் தம்முடன் பிறந்தோருக்கும் மனைவி மக்களுக்கும் வாங்கிக்கொடுத்து அவரையும் படிக்கச்செய்து அவருந் தாமும் வாழ்க்கை நலனடைவாராக.

ஹநுமான் சிங்கின்சரித்திரம்:

["கொலைகளவு திறவுகோல்" என்னும் மறுபெயருடைய இஃது ஓர் துப்பறியுங் கதையாம். சென்னைச் சடகோபாசாரி கம்பெனியாரால் வே. நா. ஜுபிலி அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது. விலை அணா. 12.]

இந்நூலை யியற்றினர் தொண்டைமண்டலம் ஹைஸ்கூல் உபாத்தியாயரா யிருந்து இப்பொழுது இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூலிற் போதகாசிரியராயிருக்கும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ பி. ஏ. பிரணதார்த்தி ஹரசிவனர் பி. ஏ., எல். டி. என்பவர். இவரை வியாசமஞ்சரி யாலும் தமயந்தி நாடகத்தாலும் நம்முடைய பத்திரிகையைப் படிப்பாரனைவரு மறிந்திருப்பார்கள். இந்நூல் இன்பவல்லியின் கண் 21-ஆவது மலராம். இது புதுமைவழியால் தமிழில் இயற்றப்பட்டதோர் அருமையும் இனிமையும் வாய்ந்த நூலென்பதனைப்

படிப்பவர் யாவரும் அறியாமற் போகார். இது மேற்புலவாணரது கதைப் போக்கின் முறைகளை நன்கு மேற்கொண்டு எழுதப்பட்டிருத்தல் மதிக்கற்பாலதே. இதன் கண்ணே ஹநுமான் ஸிங்கின் வரலாறு, பனையூர்ப்பட்டா மணியகாரன், வைரப்பதக்கம், ஒரு வைத்தியருக் கொடுத்த யோகம், காந்தாமணியின் காதல், நீலவேணிக்குதிரை, நரைத்தலைக்கூட்டம், கள்ளனுக்கேற்ற குள்ளன் என்ற எட்டு விஷயங்களடங்கி யிருக்கின்றன. கையிலெடுத்தாற் கீழேவைக்க மனம் வாராதவளவு சுவையுடையனவாக இவையனைத்தும் எழுதப்பட் டிருக்கின்றன. இந்நூல் 268 பக்கங்கள் கொண்டிருப்பதைக் கருதுமிடத்து விலை மிக நயமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று கூறுதற் கோரையமுமில்லை. இதனை யாவரும் வாங்கிப் படிப்பாரென்று நம்புகின்றனம்.

EDITORIAL NOTES.
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.

விவேகாநந்த சுவாமிகள் :—சில்லாண்டுகட்கு முன்னர்த் தமிழ் நாடெங்கும் இந்து மதத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கஞ் செய்து தந்நாட்டார்க்குப் பேருதவி புரிந்த இத்துறவியை யறியாதார்யாரே? இவர் இறந்ததுகேட்டு விசனமுறாதவரும் யாரே? சக்கிரவர்த்தியார் நோய்தெளிந்து வரக்கேட்ட இந்துக்கள் இவர் இறந்ததனால் மறுபடியும் மனநொந்து போவாராயினர். இடையறா தின்பம் நுகர்ந்து மகிழ்ச்சி யடைவாரு முளர்கொல்லோ? நம் சுவாமி ஏறக்குறைய முப்பத்தாறு வருடங்களுக்கு முன் காயத்த வம்சத்திற் பிறந்தார். நரேந்திர நாததத்த ரென்ப திவர்தம் இயற்பெயராம். தக்க வயதிற் கல்வி கற்கத் தொடங்கிக் கல்கத்தாச் சர்வகலாசாலையிற் பட்டம்பெற்று உலகறியும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் தம் மாணவராக அவரைச் சார்ந்தனர். பின்னர்த் தத்துவஞானம் பெற்றுத் துறவறம் பூண்டனர். நாளடைவில் அவர் புகழ் எங்கும் பரவிற்று. 1893 - ஆம் வருஷத்திற் சிகாகோ நகரத்தில் மதப்பிரதிநிதி சபைகூடிய பொழுது சுவாமி இந்துமதப் பிரதிநிதியாக அமெரிக்கா சென்றனர். சிகாகோ சங்கை முடிந்தபிறகு இந்து மதத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கஞ் செய்துகொண்டு அமெரிக்காவிற் பற்பல இடங்களுக்குச் சென்றனர். அங்குக் 'கேட்போர் மனக்கிளர்ச்சி யுறுமாறு பேசும் பயிற்சி யடைந்த நாவல' ரென்று பெயர் பெற்றனர். அவர் தேசுந்திறன் மிகவும் மெய்ச்சத்தக்கதே. அதான்றியுந் 'திரண்டு உருண்ட அங்கமுடையவ' ரென்றொரு பத்திரிகையிற் கூறியிருக்குமாறு அவர் பார்ப்பதற்குக் கம்பீரமான தோற்றமுடையவர்; சாதாரண சந்நியாசிகள் போலாது பருத்து வலிமையுடையராயிருந்தனர். அவர் தம் ஒரு தனித்தோற்றமே காந்தம்போற் பிறர் மனத்தை வசீகரித்தது. அவர் தத்துவமோ பலராலும் விரும்பப்பட்டது. நாவன்மை, முகத்தோற்றம், தத்துவம் ஆகிய இம்மூன்றும் நல்லனவாயிருப்ப யாரே அவர் பிரசங்கங்களைக் கேட்கப் போகாதிருப்பார்? உயர் குலத்தோர் பலர் அவருக்கு மாணவராயினர். அம்மாணவர் தம் பொருட்டுணைகொண்டு அமெரிக்காவில் வேதாந்த சபையொன் றுண்டாக்கினர். சுவாமியின் மாணவர் இன்னும் அச்சபையைக் கூட்டி வருகின்றனர். 1897 - ஆம் வருஷத்தில் நரேந்திர நாதர் நந்தேயத்துக்குப் போந்தனர். இந்துக்களனைவரும் அவரை

மகிழ்ச்சி கொண்டழைத்தனர். இந்தியாவிற் பலவிடங்களுக்குஞ் சென்று கடைசியிற் றூமேயா னென்னும் இடத்தில் ஆச்சிரமமொன் றமைத்து அதற் குத்தாம் தலைவராயிருந்தார். ஆங்கே பிரபுத்த பாரதமென்னும் பத்திரிகை பிரசுரிக்கப்படுகிறது. சுவாமிகள் செய்த ஞானயோகம் கருமயோகம் முத லிய நூல்கள் இந்துமத விருத்திக்கு நல்ல துணையென்று பலர் எண்ணு கின்றனர். அவர் தத்துவம் என்றும் அழியாதென் றாங்கிலருந் துணிந்து கூறுகின்றனர். சென்ற சின்மதிகளாகச் சுவாமியின் தேகசௌக்கியம் ஊறு பட்டது. இம்மாதம் 4 - ஆம் தேதி சந்நியாசி போலவே சித்தியடைந்தனர். இவர் மாலையுலாவின் பின்னர்ச் சிறிது அசௌக்கியமா யிருக்கத் தம்மாண வரை யழைத்து இந்நில வுலகை விட்டொழிவதாகக்கூறி மும்முறை நெட் டுயிர்ப் பெறிந்து சமாதியிலிருந்தனர். அவர் சித்திபாகுமுன் ஜபான் தீவு செல்ல நினைத்தார். ஆனால் இறைவனாணைப்படி இளவயதிலேயே இவ்வுலகை விட்டகன்றார்.

***

இந்திய விருந்தினர் பொருட்டு நேர்ந்த செலவு:—நமது சக்கிரவர்த்தியா ரது முடிசூட்டுக் கொண்டாட்டங் காணவேட்டு இந்தியாவினின்று சென்ற சுதேசராஜர்களையும் பிரதிநிதிகளையும் உபசரித்து விருந்திடற்கண் நேர்ந்த செலவினை இந்திய வருவாயினின்றுமே இறுக்கவேண்டும் என்று பிறந்த வுத் தரவு கீழ்நாட்டினர்க்கும் மேல் நாட்டினர்க்கும் விசேஷ திருப்தியை விளைக் கவில்லை. செலவும் இலேசானதன்று; மிகவும் அதிகமே. ஏனைய குடி யேற்ற நாடுகளின் பிரதிநிதிகளை யுபசரித்தற்கண் நேர்ந்த செலவுகளெல் லாம் ஆங்கில ராஜாங்கத்தாருடைய செலவென் றேற்பட்டிருப்புழி இதை மட்டில் இந்தியாவின் றலைக்க ணேற்றுவது அருளுடைமையன்று. முடிசூட் டுக் கொண்டாட்டமாகிய சந்தோஷ சமயத்தில் நம் இந்தியாவின் விஷய மாய்ப் பெருந்தகைமை பாராட்டி இதற்கு வேறுவழி காண்பது ஏற்புடைத் தாயிருக்கும்.

***

சென்னைக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலை:—இது சென்னையைச் சார்ந்த எழும்பூருக்கு அடுத்த பொருட் காட்சிச் சாலையிலுளது. இஃது இப் பொழுதத்து இராசதானிக் கலாசாலையிற் சம்ஸ்கிருத போதகாசிரியராய் நின்று வடமொழிப் புலமை நடாத்தும் ஸ்ரீமான் எம். அரங்காசாரியரவர்க ளது மேற்பார்வையிலிருக்கின்றது. இவ்வட நூற்புலவர் ஆங்கிலத்தில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவராதலின் ஆங்கில நூன் முறைகளுக்கு ஏற்ப மேற்கூறிய புத்தகசாலையின் கணுள்ள வடமொழி நூல்களனைத்தையுஞ் சீர்செய்து ஒழுங் குபடுத்தி நூற்பெயர் முறையும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திப் புதிய நூல்கள் வாங்கிவைத்ததற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்து பல்லாற்றானு முயன்று வருகின்றனர் என்பது கேட்டயாவரே களியுறாதார்? இப்புலவர் வடமொ ழிக்குச்செய்தாங்குத் தமிழ் தெலுங்காதிய சுதேசபாஷைகட்கும் செய்வா ரென நம்புகின்றனம்.

Specimens of RUBBER STAMPS

MANUFACTURED BY **THOMPSON & CO.,**

The City Rubber Stamp Makers, Broadway, Madras.

No. 313—Rs. 2-8-0.

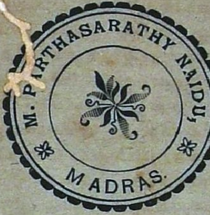

No. 303—Rs. 2-8-0.

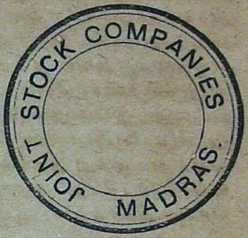

No. 314—Rs. 2-8-0.

No. 309—Rs. 2-0-0.

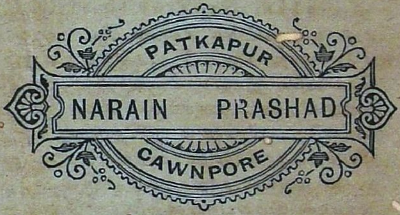

No. 300—Rs. 3-0-0.

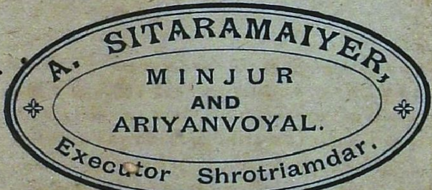

No. 304—Rs. 3-8-0.

No. 302—Rs. 2-0-0.

No. 306—Rs. 3-0-0.

Rs. 9-0-0.

ஒவ்வொரு டைரியிலும் நமது சக்கரவர்த்தியினுடைய உருவப் படம் மிக நேர்த்தியாய் அச்சிட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாம்ஸன் அண்டு கம்பெனியார்

மினெர்வா டைரிகள்.

நடந்துவரும் 1902வருஷத்துக்கு அதி உபயோகமான சிறந்த விஷயங்களடங்கிய டைரிகள் விற்பனைக்குத் தயாராக விருக்கின்றன.

நெ. 1. ஆறுவித பாஷைகளில் அச்சிடப்பட்ட மினெர்வா பாக்கெட் டைரி 3 அங்குல அகலமும் $4\frac{1}{4}$ அங்குலநீளமும் உள்ளது. 0 4 0

2. ஷை ஷை மடிப்பு உள்ளதும் பென்சல் வைக்கப்பட்டதுமான பாக்கெட் டைரி 0 6 0

3. அதிக உபயோகமுள்ளதும் அவசியமான விஷயங்களடங்கியதும் 8 - அங்குல நீளமும் 5 - அங்குல அகலமும் உள்ளது. 0 12 0

3. ஷை பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது 1 0 0

4. அதிக உபயோகமும் அவசியமுள்ளதுமான விஷயங்களுடையதும் 10 - அங்குல நீளமும் 8 - அங்குல அகலமுமுள்ளதும் பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது. 1 2 0

5. பூல்ஸ்காப் கடித அளவில் அச்சிடப்பட்டு நேர்த்தியாய்ப் பயிண்டு செய்யப்பட்டதும் அதிக உபயோகமும் அவசியமுமான விஷயங்கள் அடங்கியதும் 13-அங்குல நீளமும் 8-அங்குல அகலமும் உள்ளதும் பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது. 1 4 0

மேற்கண்ட டைரிகளில் 1-வது 2-வது நெம்பர் டைரிகள் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு, துலுக்கு, மலையாளம், கன்னடம் இந்த ஆறுவித பாஷைகளில் தேதிகள் அச்சிட்டிருப்பதோடும் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு பாஷைகளில் பஞ்சாங்கம், 12-மாதத்து ராசி சக்கரம், அமிர்தயோகம் யோகினிநிலை, மகர சங்கராந்தி, ஆலயதரிசனம், ஆபரணம் அணிதல், ஆருடத்திற்கு, ஆந்தைக்காதல், உபநயனத்திற்கு, உழவுசெய்ய, எதிர்கொள்ளுதலிவை நன்மை தீமை யறியும் பயன், கருட தரிசனம், இராகுகாலம், கரிநாள், காது குத்தும் நாள், கிருகப்பிரவேசம், கோடியுடுத்தல், சீமந்தம், க்ஷௌரம், திக்குத்தும்பல், தேதிமழை, நிஷேக முகூர்த்தம், பயணஞ்செய்யும் தினம், செய்யாத்தினம், பல்லிவிழும் பலன், கௌரி பஞ்சாங்கம், முதலியவைகளும் அச்சிடப்பட்டிருப்பதனால் இஃது எல்லோருக்கும் சிறந்த உபயோகத்தைக் கொடுக்கும். இதுவரை வெவ்வேறிடங்களில் அச்சிடப்பட்ட டைரிகளைக்காட்டிலும் நூதனமும், அதிக விசேஷமுமான விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

வேண்டுவோர் அடியிற்கண்டவிடத்திற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தாம்ஸன் கம்பெனி,
33, பிராட்வே, சென்னை

PRINTED AT THE "MINERVA" PRESS, BROADWAY, MADRAS.